

Biblia Vulgata

Apocryphae Vetus et Novi Testamenti

Register:

[Liber III Ezrae](#) | [Liber IV Ezrae](#) | [Psalmus CLI](#) | [Oratio Manasse](#) | [Epistula ad Laodiceos](#)

Liber III Ezrae

1:1 et egit Iosias pascha in Hierosolymis Domino suo et immolavit phase quartadecima luna primi mensis,

1:2 statuens sacerdotes per vices stolas amictos in templo Domini.

1:3 et dixit Levitis sacris servis Israhel, ut sanctificarent se Domino in positione Domini sanctam arcam in domo, quam aedificavit Salomon filius David rex.

1:4 non erit vobis tollere super umeros eam. et nunc deservite Domino nostro et curam agite gentis illius Israhel et parate secundum pagos et tribus nostras

1:5 secundum scripturam David regis Israhel et secundum magnificentiam Salomonis filii eius. et omnes in templo et secundum particulam principatus paternam vestram eorum Levitarum, qui stant in conspectu fratrum vestrorum filiorum Israhel,

1:6 immolate pascha et sacrificia parate fratribus vestris et facite secundum praeceptum Domini, quod datum est Moysi.

1:7 et donavit Iosias in plebem quae inventa est oves agnorum et hedorum et caprarum triginta milia, vitulos tria milia.

1:8 haec de regalibus data sunt secundum promissionem populo et sacerdotibus in pascha et Levitis. et dedit Helchias et Zaccharias et Hellus praepositi domus ipsis sacerdotibus in pascha oves numero duo milia sescentas v trecentos.

1:9 et Iechonias et Sameas et Nathanahel frater et Asabias et Ozihel et Ioram tribuni dederunt Levitis in phase oves quinque milia, vitulos septingentos.

1:10 et haec cum fierent, eleganter steterunt sacerdotes et Levitae, habentes azyma per tribus

1:11 et secundum partes principatus patrum in conspectu populi, offerre Domino secundum ea quae in libro Moysi scripta sunt. et sic ad diluculum.

1:12 et assaverunt phase igne prout oportebat, et hostias coxerunt in aeniolis et ollis cum beneolentia,

1:13 et tulerunt omnibus qui erant ex plebe. et post haec paraverunt sibi et sacerdotibus.

1:14 sacerdotes enim offerebant hostias et adipēs, usque dum finita esset hora, et Levitae paraverunt sibi et fratribus suis filiis Aaron.

1:15 et sacri cantores filii Asaph erant super ordinem eorum secundum praeceptum David, et Asaph et Zaccharias et Ieddinus qui erat a rege.

1:16 et ostiarii per singulas ianuas, ita ut non praevericaret unusquisque suum vicem; fratres enim ipsorum Levitae paraverunt illis.

1:17 et consummata sunt quae pertinebant ad sacrificium Domini

1:18 illa die, agi phase et offerri hostias super Domini sacrarium secundum praeceptum regis Iosiae.

1:19 et egerunt filii Israhel qui inventi sunt in tempore illo phase et diem festum azymorum per dies septem.

1:20 et non est celebratum phase tale in Israhel a temporibus Samuhel prophetae.

1:21 et omnes reges Israhel non celebraverunt pascha tale, quale egit Iosias et sacerdotes et Levitae et Iudaei et omnis Israhel, qui inventi sunt in commoratione Hierosolymis.

1:22 octavodecimo anno regnante Iosia celebratum est phase.

1:23 et directa sunt opera Iosiae in conspectu Domini sui in corde pleno metuentia.

1:24 et quae circa illum quidem conscripta sunt in pristinis temporibus, de eis qui peccaverunt quique inreligiosi fuerunt in Dominum prae omnem gentem et regnum et qui non quaerunt ipsum et verba Domini super Israhel.

1:25 et post omnem actum hunc Iosiae ascendit Pharaon rex Aegypti, veniens bellum abicere in Charchamis super Eufraten, et exivit in obviam illi Iosias.

1:26 et misit rex Aegypti ad Iosiam dicens: quid mihi et tibi est rex Iudaeae?

1:27 non sum ad te missus a Domino, super Eufraten enim bellum meum est, et Dominus mecum est festinans, descende.

1:28 et non est Iosias reversus super currum suum, sed expugnare eum conabatur, non attendens verbum prophetiae ex ore Domini.

1:29 sed constituit ad eum bellum in campo Metedaus. et descenderunt principes ad regem Iosiam.

1:30 et dixit rex pueris suis: amovete me a proelio; infirmatus sum enim valde. et statim amoverunt eum pueri ipsius de acie.

1:31 et ascendit super currum secundarium suum, et perveniens Hierosolymam vita functus est, et sepultus est in paterno sepulchro.

1:32 et in tota Iudaea lugebant Iosiam, et lamentabat Hieremias propheta pro Iosiam, et qui praesidebant cum uxoribus lamentabant eum usque in hunc diem. et datum est hoc fieri semper in omne genus Israhel.

1:33 haec autem proscripta sunt in libro historiarum regum Iudaeae, et singula gesta actus Iosiae, eius gloriae et intellectus eius in lege Domini, quaeque gesta sunt ab eo et quae nunc, conscripta sunt in libro regum Israhel et Iuda.

1:34 et adsumentes qui erant ex gente Iechoniam filium Iosiae constituerunt regem pro Iosia patre suo, cum esset annorum viginti trium.

1:35 et regnavit super Israhel mensibus tribus. et amoto eo rex Aegypti ne regnaret Hierosolymis,

1:36 multavit gentem argenti talenta centum et auri talenta decem.

1:37 et constituit rex Aegypti regem Ioachim fratrem ipsius regem Iudaeae et Hierusalem.

1:38 et alligavit magistratus Ioachim, Zaracele fratrem suum adprehendens reduxit Aegypto.

1:39 annorum autem erat Ioachim viginti quinque, cum regnaret in terra Iudaeae et in Hierusalem, et fecit malignum in conspectu Domini.

1:40 post hunc autem ascendit Nabuchodonosor rex Babylonis, et alligans eum in aereo vinculo perduxit in Babyloniam.

1:41 et de sacris vasis Domini accepit Nabuchodonosor et tulit et consecravit in templo suo in Babylonia.

1:42 nam de inmunditia illius et inreligiositate scriptum est in libro temporum regum.

1:43 et regnavit Ioachim filius ipsius pro eo; cum autem constitutus esset, erat annorum octo.

1:44 regnavit autem menses tres et dies decem in Hierusalem, et fecit malignum in conspectu Domini.

1:45 et post annum mittens Nabuchodonosor transmigravit eum in Babyloniam simul cum sacris vasis Domini.

1:46 et constituit Sedeciam regem Iudaeae et Hierusalem, cum esset annorum viginti unius. regnavit autem annis undecim,

1:47 et fecit malignum in conspectu Domini, et non est veritus a verbis quae dicta sunt ab Hieremia propheta ex ore Domini.

1:48 et adiuratus a rege Nabuchodonosor in nomine Domini peierans discessit, et indurata cervice sua et corde suo transgressus est legitima Domini Dei Israhel.

1:49 et duces populi et sacerdotum multa inique gesserunt et impie egerunt super omnes immunditias gentium, et polluerunt templum Domini quod sacratum erat in Hierosolymis.

1:50 et misit Deus patrum ipsorum per angelum suum revocare eos, propter quod parceret illis et tabernaculo suo.

1:51 ipsi vero subsannabant in angelis eius et, qua die locutus est Dominus, erant inludentes prophetas eius,

1:52 quoadusque ad iracundiam concitatus super gentem suam propter inreligiositates, praecepit ascendere reges Chaldeorum.

1:53 hii occiderunt iuvenes illorum in gladio in circuitu sancti templi eorum, et non pepercerunt iuveni et virgini et seni et adulescenti eorum.

1:54 sed omnes traditi sunt in manus ipsorum. et omnia sacra vasa Domini magna et pusilla et arcam Domini et regales apothecas resumentes tulerunt in Babyloniam.

1:55 et incenderunt domum Domini, et demolierunt muros Hierusalem et turres eius incenderunt in igne.

1:56 et consummaverunt et omnia honorifica eius ad nihilum redegerunt. et reliquos abduxerunt a gladio in Babylonem.

1:57 et erant servi illius et filii illius usque dum regnarent Persae, in repletionem verbi Domini in ore Hieremiae,

1:58 quousque benigne ageret terra sabbata sua. omni tempore desertionis suae sabbatizavit in adimptione annorum septuaginta.

2:1 regnante Cyro Persarum anno primo, in consummatione verbi Domini in ore Hieremiae,

2:2 suscitavit Dominus spiritum Cyri regis Persarum. et praedicavit in toto regno suo et simul per scripturam

2:3 dicens: haec dicit rex Persarum Cyrus: me constituit regem orbi terrarum Dominus Israhel, Dominus excelsus.

2:4 et significavit mihi aedificare sibi domum in Hierusalem quae est in Iudaea.

2:5 si quis est ex genere vestro, sit Dominus ipsius cum eo, et ascendens in Hierusalem quae est in Iudaea aedificet domum Domino Israhel; hic est Dominus inhabitans Hierusalem.

2:6 quotquot ergo circa loca habitant, adiuvent eum qui sunt in loco ipsius in auro et argento,

2:7 in dationibus cum equis et iumentis cumque aliis quae secundum vota adponuntur in aedem Domini quae est in Hierusalem.

2:8 et stantes principes tribuum pagorum Iudae et tribus Benjamin et sacerdotes et Levitae, quos excitavit Dominus ascendere et aedificare domum Domini quae est in Hierusalem, et qui erant in circuitu eorum,

2:9 adiuverunt in omni argento et auro, equis et iumentis et votis quam pluribus, multi quorum sensus excitatus est.

2:10 et rex Cyrus protulit vasa sacra Domini, quae transtulit Nabuchodonosor ex Hierusalem et consecravat ea in suo idolo.

2:11 et proferens ea Cyrus rex Persarum tradidit Mitridati qui erat super thesauros ipsius.

2:12 per hunc autem tradita sunt Salamanassaro praesidi Iudaeae.

2:13 horum autem is numerus: libatoria aurea mille, argentea sescenta, thyiscae argenteae triginta, fialae aureae triginta, item argenteae duo milia trecentae et alia vasa mille.

2:14 omnia autem vasa aurea et argentea quattuor milia quadringenta sexaginta novem.

2:15 et evacuata sunt a Salamanassaro simul cum his qui ex captivitate Babyloniae in Hierosolymam.

2:16 in Artaxersis autem Persarum regis temporibus scripserunt ei, de his qui inhabitabant in Iudaea et in Hierusalem, Balsamus et Mitridatis et Sabellius et Rathimus et Beltemus et Samelius scriba et reliqui deservientes ei et inhabitantes in Samaria et ceteris locis subiectam epistulam: regi Artaxersi,

2:17 domine, pueri tui Rathimus ab accedentibus et Sabellius scribe et reliqui curiae suae iudices in Coelensyriam et Foenicen

2:18 et nunc notum sit domino regi, quoniam Iudaei qui ascenderunt a vobis ad nos, venientes in Hierusalem civitatem refugam et pessimam, aedificant foros eius et statuunt muros et templum suscitant.

2:19 quod si civitas ista et muri consummati fuerint, tributa non sustinebunt pendere, sed etiam regibus resistant.

2:20 et quia id agitur circa templum, recte habere arbitrati sumus non despicere hoc ipsum,

2:21 sed notum facere domino regi, ut, si videbitur regi, quaeratur in libris patrum tuorum.

2:22 et invenies in admonitionibus scripta de his et scies, quoniam civitas ista fuit refuga et reges et civitates concutiens,

2:23 et Iudaei refugae et proelia committentes in ea ab aeterno, ob quam causam civitas ista deserta est.

2:24 nunc ergo notum facimus tibi, rex domine, quoniam si civitas ista aedificata fuerit, et huius muri erecti fuerint descensus tibi non erit in Coelensyriam et Foenicen.

2:25 tunc rescripsit rex Rathimo qui scribebat accedentia et Beltemo et Sabellio scribae et ceteris constitutis et inhabitantibus in Syriam et Foenicen et Samariam ea quae subiecta sunt:

2:26 legi epistulam quam misistis mihi. praecepi ergo inquire et inventum est, quoniam civitas illa est ab aevo regibus resistens,

2:27 et homines refugae et proelia in ea efficientes, et reges fortissimi erant in Hierusalem dominantes et tributa exigentes a Coelensyria et Foenice.

2:28 nunc ergo praecepi prohibere homines illos aedificare civitatem et providere, ne quid ultra haec fiant,

2:29 sed nec procedant in plurimum ea quae sunt malitiae, ita ut regibus molestia inportetur.

2:30 tunc recitatis his quae a rege Artaxerxe scripta fuerant, Rathimus et Sabellius scribe et qui cum his constituti erant iungentes festinanter venerunt in Hierusalem cum equitatu et turba et agmine,

2:31 coeperunt prohibere aedificantes, et vacabant ab aedificatione templi in Hierusalem usque secundo anno regni Darii Persarum regis.

3:1 rex Darius fecit cenam magnam omnibus vernaculis suis et omnibus magistratibus Mediae et Persis

3:2 et omnibus purpuratis et praetoribus et consulibus et praefectis sub illo, ab India usque Aethiopiam centum viginti septem provinciis.

3:3 et cum manducassent et bibissent et satiati revertebantur, tunc Darius rex ascendit in cubiculo suo et dormivit et expergefactu

3:4 tunc illi tres iuvenes, corporis custodes qui custodiebant corpus regis, dixerunt alter altero:

3:5 dicamus unusquisque nostrum sermonem, qui praecellat; et cuiuscumque apparuerit sermo sapientior alterius, dabit illi Darius rex dona magna et epinicia magna,

3:6 purpura cooperiri et in auro bibere et super aurum dormire et currum aureo freno et cidarim byssinam et torquem circa collum,

3:7 et secundo loco sedebit a Dario propter sapientiam suam et cognatus Darii vocabitur.

3:8 tunc scribes singuli suum verbum signaverunt et posuerunt subtus cervical Darii regis.

3:9 et dixerunt: cum surrexerit rex, dabunt illi scripta sua; et quodcumque iudicaverit rex et tres magistratus Persidis, quoniam verbum eius sapientius est, ipsi dabitur victoria sicut scriptum est.

3:10 unus scripsit: fortius est vinum.

3:11 alius scripsit: fortior est rex.

3:12 tertius autem scripsit: fortiores sunt mulieres, super omnia autem vincit veritas.

3:13 et cum surrexisset rex, acceperunt scripta sua et dederunt illi et legit.

3:14 et mittens vocavit omnes magistratus Persarum et Medorum et purpuratos et praetores et praefectos.

3:15 et sederunt in consilio et lecta sunt scripta coram ipsis.

3:16 et dixit: vocate adulescentes, et ipsi indicabunt verba sua, et vocati sunt et introierunt.

3:17 et dixit illis: indicate nobis de his quae scripta sunt. et coepit prior, qui dixerat de fortitudine vini,

3:18 et dixit: viri, quam praeualet vinum! omnibus hominibus qui bibunt illud seducit mentem.

3:19 itemque regis et orfani facit mentem unam, item servi ac liberi, pauperis et divitis.

3:20 et omnem mentem convertit in securitatem et iucunditatem, et non meminit omnem tristitiam et debitum.

3:21 et omnia praecordia facit honesta, et non meminit regem nec magistratum, et omnia per talenta facit loqui.

3:22 et non meminerunt cum biberint amicitiam nec fraternitatem, sed post non multum sumunt gladios.

3:23 et cum a vino merserint et surrexerint, non meminerunt quae gesserunt.

3:24 o viri, non praecellit vinum quod sic cogit facere? et tacuit hoc dicto.

4:1 et inchoavit sequens dicere, qui dixit de fortitudine regis:

4:2 o viri, non praecellunt homines, qui terram et mare obtinent et omnia quae sunt in eis?

4:3 rex autem super omnia praecellit et dominatur eorum, et omne quodcumque dixerit illis faciunt.

4:4 et si miserit illos ad bellatores, vadunt et demoliunt montes et muros et turres,

4:5 iugulantur et iugulant, et regis verbum non praetereunt. nam si vicerint, adferunt regi omnia quaecumque praedati fuerint

4:6 semper et alia omnia. et quotquot non militant nec pugnant sed colunt terram, rursum cum fuerint metentes adferunt regi; et alter alterum cogentes adferunt tributa regi.

4:7 et ipse unus solus. et si dixerit occidere, occidunt; dixit remittere, remittunt;

4:8 dixit percutere, percutiunt; dixit exterminare, exterminant; dixit aedificare, aedificant;

4:9 dixit excidere, excidunt; dixit plantare, plantant.

4:10 et omnis plebs et virtutes eum obaudiunt. et super haec ipse recumbit et manducat et bibit et dormit;

4:11 hii autem custodiunt in circuitu eum, et non possunt ire singuli facere opera sua, sed nec indicoaudientes sunt ei.

4:12 o viri, quomodo non praececellit rex, qui sic diffamatur. et tacuit.

4:13 tertius, qui dixerat de mulieribus et veritate, hic est Zorobabel, coepit loqui:

4:14 viri, non magnus rex et multi homines? nec vinum praececellit? quis est ergo qui dominatur eorum?

4:15 nonne mulieres? genuerunt regem et omnem populum, qui dominantur mari et terrae.

4:16 et ex illis nati sunt, et ipsae educaverunt eos qui plantaverunt vineas, ex quibus vinum fit.

4:17 et ipsae faciunt stolas omnium hominum, et ipsae faciunt gloriam hominibus, et non possunt homines separari a mulieribus.

4:18 si congregaverint aurum et argentum et omnem rem speciosam, et viderint mulierem unam bono habitu et bona specie,

4:19 omnia haec relinquentes in eam intendunt et aperto ore conspiciunt, et eam eligunt magis quam aurum et argentum et omnem rem speciosam.

4:20 homo suum patrem derelinquit, qui enutriit eum, et suam regionem, et ad mulierem suam coniungit se.

4:21 et cum muliere remittit animam, et neque patrem meminit neque matrem neque regionem.

4:22 et hinc oportet vos scire, quoniam mulieres dominantur vestri. nonne doletis et laboratis, et omnia mulieribus confertis et datis?

4:23 et accipit homo gladium suum et vadit in via, furta facere et homicidia et mare navigare et flumina,

4:24 et leonem videt et in tenebris ingreditur. et cum furtum fecerit et fraudes et rapinas, amabili suae adfert.

4:25 et iterum diligit homo suam uxorem magis quam patrem aut matrem.

4:26 et multi dementes facti sunt propter suas uxores, et servi facti sunt propter illas.

4:27 et multi perierunt et iugulati sunt et peccaverunt propter mulieres.

4:28 et nunc mihi non creditis? nonne magnus est rex in potestate sua, quoniam omnes regiones verentur tangere eum?

4:29 videbam tamen Apemen, filiam Bezacis Mirifici, concubinam regis sedentem iuxta regem ad dexteram,

4:30 et auferentem diadema de capite regis et inponentem sibi; et palmis caedebat regem de sinistra manu.

4:31 et super haec rex aperto ore intuebatur eam. et si adriserit ei, ridet; nam si indignata fuerit ei, blanditur ei, donec reconcilietur ei in gratiam.

4:32 o viri, cur non mulieres quae ista agunt?

4:33 et tunc rex et purpurati intuebantur alterutrum. et inchoavit loqui de veritate:

4:34 o viri, nonne fortes sunt mulieres? magna est terra et excelsum est caelum et velox cursus solis, quoniam convertit in gyro caeli et rursum revertitur in locum suum in una die.

4:35 nonne magnificus est qui haec facit? et veritas magna et fortior prae omnibus.

4:36 omnis terra veritatem invocat, caelum etiam ipsam benedicit, et omnia opera moventur et tremunt eam, et non est cum ea quicquam iniquum.

4:37 vinum iniquum, iniquus rex, iniquae mulieres, iniqui omnes filii hominum, et iniqua omnia opera illorum, et non est in ipsis v sua iniquitate peribunt.

4:38 et veritas manet et invalescit in aeternum, et vivit et obtinet in saecula saeculorum.

4:39 nec est apud eam accipere personas neque differentias, sed quae iusta sunt facit omnibus iniustis ac malignis. et omnes benignantur in operibus eius,

4:40 et non est in iudicio eius iniquum. eique fortitudo et regnum et potestas et maiestas omnium aevorum. benedictus Deus veritatis.

4:41 et desiit loquendo. et omnis populus clamaverunt et dixerunt: magna veritas et praevalet.

4:42 tunc rex ait illi: pete si quid vis amplius quam quae scripta sunt, et dabo tibi, secundum quod inventus es sapientior proximis. et proximus mihi sedebis et cognatus meus vocaberis.

4:43 tunc ait regi: memor esto voti quod vovisti aedificare Hierusalem in die qua regnum accepisti,

4:44 et omnia vasa quae accepta sunt ex Hierusalem remittere, quae separavit Cyrus quando mactavit Babyloniam, et vovit remittere ea ibi.

4:45 et tu vovisti aedificare templum, quod incenderunt Idumei, quando exterminata est Iudaea a Chaldeis.

4:46 et nunc hoc est quod postulo a te, domine rex, et quod peto, et haec est maiestas a te quam postulo, ut facias votum quod vovisti Regi caeli ex ore tuo.

4:47 tunc surgens Darius rex osculatus est illum, et scripsit ei epistulas ad omnes dispensatores et praefectos et purpuratos, ut deducerent eum et eos qui cum illo erant omnes ascendentes aedificare Hierusalem.

4:48 et omnibus praefectis qui erant in Coelensyria et Foenice et Libano scripsit epistulas, ut transveherent ligna cedrina a Libano in Hierusalem, et ut aedificarent cum eis civitatem.

4:49 et scripsit omnibus Iudaeis qui ascendebant a regno in Iudaeam pro libertate, omnem potentem et magistratum et praefectum non supervenire ad ianuas ipsorum,

4:50 et omnem regionem quam obtinuerant esse inimmunem eis, et Idumei relinquant castella quae obtinent Iudaeorum,

4:51 et in structuram templi dari per singulos annos talenta viginti, usque dum peraedificaretur,

4:52 et super sacrarium holocaustomata ustilari cotidie, sicut habent praeceptum, alia talenta decem offerre per singulos annos,

4:53 et omnibus qui procedunt a Babylonia condere civitatem ut esset libertas, tam ipsis quam filiis eorum, et omnibus sacerdotibus qui procedunt.

4:54 scripsit autem et quantitatem et sacram stolam, qua deservirent in ea.

4:55 et Levitis scripsit dari praebita usque in diem, qua consummabitur domus et Hierusalem extruetur.

4:56 et omnibus custodientibus civitatem scripsit dari eis sortes et stipendia.

4:57 et dimisit omnia vasa quae separaverat Cyrus a Babylonia; et omnia quaecumque dixit Cyrus fieri, etiam ipse praecepit fieri et mitti Hierusalem.

4:58 et cum processisset ille adulescens, elevans faciem in caelum et in Hierusalem benedixit Regem caeli

4:59 et dixit: abs te est victoria et abs te est sapientia et claritas, et ego tuus servus sum.

4:60 benedictus es qui dedisti mihi sapientiam, et tibi confiteor, Domine patrum nostrorum.

4:61 et accepit epistulas, et profectus est in Babyloniam, et venit et nuntiavit fratribus suis omnibus qui fuerunt in Babylonia.

4:62 et benedixerunt Deum patrum suorum, quoniam dedit illis remissionem et refrigerium,

4:63 ut ascenderent et aedificarent Hierusalem et templum, ubi nominatum est nomen eius in ipso. et exultabant cum musicis et laetitia diebus septem.

5:1 post haec autem electi sunt ut ascenderent principes pagorum domus per tribus suas, et uxores illorum et filii et filiae eorum et servi et ancillae ipsorum et pecora illorum.

5:2 et Darius misit una cum eis equites mille, donec deducerent eos in Hierusalem cum pace et cum musicis et cum tympanis et tibiis.

5:3 et omnes fratres eorum erant ludentes, et fecit eos ascendere simul cum illis.

5:4 et haec sunt nomina virorum qui ascenderunt per pagos suos in tribus et in partem principatus ipsorum.

5:5 sacerdotes filii Finees filii Aaron: Iesus filius Iosedech, Ioachim filius Zorobabel illius Salathiel de domo David ex progenie Phares, tribu autem Iuda,

5:6 qui locutus est sub Dario rege Persarum sermones mirificos, in secundo anno regni ipsius, mense nisan primo.

5:7 sunt autem hii qui ex Iudaea ascenderunt de captivitate transmigrationis, quos transmigravit Nabuchodonosor rex Babyloniae in Babyloniam. et reversus est in Hierusalem

5:8 et reliquam partem Iudaeae unusquisque in suam civitatem. qui venerunt cum Zorobabel et Iesu Neemia Sareo Reselimeo Emmanio Mardocheo Beelsuro Mepsato Thorolio Roebo Mauna de principibus eorum.

5:9 et numerus ab gentilibus eorum et praepositi eorum: filii Phares duo milia centum septuaginta duo,

5:10 filii Ares tria milia quinquaginta septem,

5:11 filii Femo centum quadraginta duo, in filiis Iesu et Ioab duo milia trecenti duo,

5:12 filii Demu duo milia quadringenti septuaginta, filii Chorab mille ducenti quinque, filii Banae sescenti sexaginta octo,

5:13 filii Bebet quadringenti tres, filii Arcad quadringenti viginti septem,

5:14 filii Can triginta septem, filii Zoroar duo milia sexaginta sex, filii Adinu quadringenti sexaginta unus,

5:15 filii Azerectis centum octo, filii Ciaso et Zetas centum septem, filii Azoro quadringenti triginta novem,

5:16 filii Ebdarbone mille centum triginta duo, filii Ananiae centum triginta, filii Asom

5:17 filii Marsar trecenti viginti duo, filii Gebbarus nonaginta quinque, filii Sepolemon centum viginti tres,

5:18 filii ec Nepopas quinquaginta quinque, filii ec Banatus centum quinquaginta octo, filii ec Betamos centum triginta duo,

5:19 filii ec Cartapatros qui Enocadies et Modiae quadringenti viginti duo, qui ex Gramas et Gabes mille centum viginti unus,

5:20 qui ex Machaloth centum viginti duo, qui ex Basellon et Ceagge sexaginta quinque, qui ex Bastoro centum viginti duo,

5:21 qui ex Betonobes quinquaginta quinque, filii Liptis centum quinquaginta quinque, filii Labomu trecenti quinquaginta septem,

5:22 filii Sioen trecenti septuaginta, filii Saudon et Diomus trecenti septuaginta octo,

5:23 filii Ericus duo milia centum quadraginta quinque filii Anaas trecenti septuaginta. sacerdotes:

5:24 filii Ieddus filii Ieu inter filios Eliasib octingenti septuaginta duo, filii Emmerus ducenti quinquaginta duo,

5:25 filii Fasuru trecenti quinquaginta septem, filii Caree ducenti decem septem.

5:26 filii Levitae: filii Iesu in Caduhel et Banus et Serebias et Edias septuaginta quattuor. omnis numerus a duodecim annis triginta milia quadringenti sexaginta duo.

5:27 filii et filiae et uxores, omnis computatio quadraginta milia ducenti quadraginta duo.

5:28 filii sacerdotes qui psallebant in templo: filii Asaph centum viginti octo.

5:29 ostiarii: filii Esmemu, filii Ater, filii Amon, filii Accub, Atopa, filii Tobi, omnes centum triginta novem.

5:30 sacerdotes servientes in templo: filii Sel, filii Gasipa, filii Tabloth, filii Cariae, filii Suu, filii Hellu, filii Labana, filii Acmata, filii Acub, filii Uta, filii Ceta, filii Aggab, filii Obai, filii Anan, filii Cavua, filii Geddu,

5:31 filii Au, filii Radiu, filii Desanum, filii Necoba, filii Caseba, filii Gaze, filii Oziu, filii Finoe, filii Atrem, filii Basten, filii Asiana, filii Manei, filii Nafisim, filii Accufu, filii Agifa, filii Ariu, filii Faricin, filii Fasalom,

5:32 filii Meedda, filii Fusa, filii Chared, filii Barchus, filii Sarea, filii Toesi, filii Nasit, filii Agifa, filii Pedon,

5:33 Salomon, filii eius: filii Asoffot, filii Farida, filii Celi, filii Dedon, filii Geddahel, filii Sefegi,

5:34 filii Aggia, filii Facaret, filii Sabatham, filii Saronet, filii Malsic, filii Ame, filii Safiu, filii Addus, filii Suba, filii Aeirra, filii Rabocis, filii Safat, filii Malmon.

5:35 omnes sacro servientes et pueri Salomonis quadringenti octoginta duo.

5:36 hii sunt filii qui ascenderunt a Thermeleth et Thelarsas, princeps eorum Carmellan et Chareth.

5:37 non poterant edicere civitates suas et progenies, quemadmodum sint ex Israhel: filii Dalaru, filii Tubam, filii Necoda mille quinquaginta duo.

5:38 et ex sacerdotibus qui fungebantur sacerdotio et non sunt inventi: filii Obia, filii Achisos, filii Addiu qui accepit Umin uxorem ex filiabus Fargeleu

5:39 et vocati sunt nomine eius. et horum quaesita est generis scriptura in pedatura et non est inventa, et prohibiti sunt sacerdotio fungi.

5:40 et dixit illis Neemias et Atharas, ne participentur sancta, donec exsurgat pontifex indutus in ostensionem et

5:41 omnis autem Israhel erant a duodecim annorum, exceptis servis et ancillis, quadraginta duo milia trecenti sexaginta.

5:42 servi horum et ancillae septem milia trecenti triginta septem, cantores et cantatrices ducenti sexaginta quinque,

5:43 cameli quadringenti triginta quinque, equi septem milia triginta sex, muli ducenti quadraginta quinque, subiugalia quinque milia quingenti viginti quinque.

5:44 et de praepositis ipsis per pagos, dum venirent in templum Dei quod erat in Hierusalem, vovere suscitare templum in loco suo secundum suam virtutem,

5:45 et dare in templum thesaurarium operum sacrum, auri minas decem milia et stolas sacerdotales centum.

5:46 et inhabitaverunt sacerdotes et Levitae et qui exierant ex plebe in Hierusalem et in regione, et sacri cantores et ostiarii et omnis Israhel in regionibus suis.

5:47 instante autem septimo mense cumque essent filii Israhel unusquisque in suis rebus, convenerunt unianimes in atrium quod erat ante ianuam orientalem.

5:48 et stantes Iesus filius Iosedech et fratres eius sacerdotes et Zorobabel filius Salathihel et huius fratres paraverunt altare,

5:49 ut offerrent super illud holocaustum secundum quae in Moysi libro hominis Dei praescripta sunt.

5:50 et convenerunt ipsis ex aliis nationibus terrae. et erexerunt sacrarium in loco suo omnes gentes terrae, et offerebant hostias et holocaustum Domino matutina.

5:51 et egerunt scenophegiam et diem sollemnem, sicuti praeceptum est in lege, et sacrificia cotidie, sicut oportebat,

5:52 et post haec oblationes instantiae et hostias sabbatorum et neomeniarum et dierum sollemnium omnium sanctificationum.

5:53 et quotquot vovebant Domino, a neomenia septimi mensis coeperunt offerre hostias Deo, et templum Domini nondum erat aedificatum.

5:54 et dederunt pecuniam lapidariis et fabris, et potum et pabula cum gaudio

5:55 Sidoniis et Tyriis, ut transveherent illis de Libano trabes cedrinas in Ioppe portum, secundum decretum quod scriptum erat eis a Cyro Persarum rege.

5:56 et in secundo anno venientes in templum Dei in Hierusalem, mense secundo inchoavit Zorobabel filius Salathihel et Iesus filius Iosedech et fratres ipsorum et sacerdotes et Levitae et omnes qui advenerant de captivitate in Hierusalem.

5:57 et fundaverunt templum Dei novilunio secundi mensis secundi anni, cum venissent in Iudaeam et Hierusalem.

5:58 et statuerunt Levitas a viginti annis super opera Domini. et stetit Iesus et filius eius et fratres... omnes Levitae conspirantes et executores legis et facientes opera in domo Domini. et fabricaverunt aedificantes templum Dei quod fabricabant.

5:59 et steterunt sacerdotes habentes stolas cum tubis, et Levitae filii Asaph habentes cymbala,

5:60 conlaudantes Dominum et benedicentes secundum David regem Israhel.

5:61 et cantabant canticum Domino, quoniam dulcedo eius et honor in saecula super omnem Israhel.

5:62 et omnis populus tuba cecinerunt et proclamaverunt voce magna, conlaudantes Dominum in suscitatione domus Domini.

5:63 et venerunt ex sacerdotibus et Levitis et praesidentibus secundum pagos senioribus qui viderant pristinam domum,

5:64 et ad huius aedificationem cum clamore et planctu magno, et multi cum tubis et gaudio magno,

5:65 in tantum ut populus non audiret tubas propter planctum populi. turba enim erat tubis canens magnifice, ita ut longe audiretur.

5:66 et audierunt inimici tribus Iudae et Benjamin et venerunt scire, quae esset vox tubarum.

5:67 et cognoverunt, quoniam qui erant ex captivitate aedificant templum Domino Deo Israhel.

5:68 et accedentes ad Zorobabel et Iesum et praepositos pagorum, dixerunt eis: aedificabimus una vobiscum;

5:69 similiter enim vobiscum audimus Dominum nostrum, et ipsi incendimus a diebus Asbasareth regis Assyriorum, qui transmigravit nos istinc.

5:70 et dixit illis Zorobabel et Iesus et principes pagorum Israhel:

5:71 non est vobis et nobis aedificare domum Domini Dei nostri; nos enim soli aedificabimus Domino Israhel, secundum ea quae praecepit nobis Cyrus rex Persarum.

5:72 gentes autem terrae incubantes his qui sunt in Iudaea et devastantes opus aedificationis et insidias et populos adducentes, prohibebant eos aedificare,

5:73 et adgressuras exercentes inpedierunt, ne consummaretur aedificium omni tempore vitae regis Cyri. et protraxerunt structuram per biennium usque ad Darii regnum.

6:1 in secundo autem anno regni Darii prophetavit Aggeus et Zaccharias filius Addin prophetae apud Iudaeam et in Hierusalem in nomine Domini Dei Israhel super eos.

6:2 tunc stans Zorobabel filius Salathiel et Iesus filius Iosedech inchoaverunt aedificare domum Domini quae est in Hierusalem,

6:3 cum adessent eis prophetae Domini et adiuvent eos. in ipso tempore venit ad illos Sisennes, subregulus Syriae et Foenicis, et Satrabozanes et sodales eius

6:4 et dixerunt eis: quo praecipiente vobis domum hanc aedificatis et tectum istud et alia omnia perficitis? et qui sunt structores qui haec aedificant?

6:5 et habuerunt gratiam visitationis factae super eos qui erant ex captivitate a Domino seniores Iudaeorum.

6:6 et non sunt inpediti aedificare, donec significaretur Dario de omnibus istis et responsum acciperetur.

6:7 exemplum epistulae quam miserunt Dario: Sisennes, subregulus Syriae et Foenicis, et Satrabozanes et sodales eius in Syria et Foenice praesides regi Dario salutem.

6:8 omnia nota sint domino nostro regi, quia cum advenissemus in regionem Iudaeae et introissemus in Hierusalem, invenimus Iudaeos aedificantes domum Domini Dei magnam

6:9 et templum ex lapidibus politis magnis et pretiosis materiis in parietibus;

6:10 et opera illa instanter fieri, et suffragare et prosperare in manibus eorum, et in omni gloria quam diligentissime perfici.

6:11 tunc interrogavimus seniores dicentes: quo permittente vobis aedificatis domum istam et opera haec fundatis?

6:12 ideo autem interrogavimus eos, ut notum faceremus tibi homines et praepositos, et nominum scripturam praepositorum postulavimus illos.

6:13 at illi responderunt nobis dicentes: nos sumus servi Domini, qui fecit caelum et terram.

6:14 et aedificabatur haec domus ante istos annos multos a rege Israhel magno et fortissimo et consummata est.

6:15 et quoniam patres nostri exacerbantes erant, peccaverunt in Dominum Israhel, tradidit eos in manus Nabuchodonosor regis Babyloniae, regis Chaldeorum.

6:16 et domum istam demolientes incenderunt et populum captivum duxerunt in Babyloniam.

6:17 in primo autem anno regnante Cyro in regione Babyloniae, scripsit Cyrus rex domum hanc aedificare.

6:18 et illa sacra vasa aurea et argentea, quae extulerat Nabuchodonosor de domo quae est in Hierusalem et consecraverat ea in suo templo, rursus protulit ea Cyrus rex de templo quod erat in Babylonia, et tradita sunt Zorobabel et Salamanassar subregulo.

6:19 et praeceptum est eis, ut ferrent haec vasa et reponerent in templo quod erat in Hierusalem, et templum ipsum Domini aedificare in loco suo.

6:20 tunc Salamanassar subiecit fundamenta domus Domini quae est in Hierusalem, et exinde usque nunc aedificatur et non accepit consummationem.

6:21 nunc ergo si hoc iudicatur, rex, perquiratur in regalibus bibliothecis Cyri regis quae sunt in Babylonia.

6:22 et si inventum fuerit consilio Cyri regis coeptam esse structuram domus Domini quae est in Hierusalem, et iudicabitur a domino rege nostro, scribat de his nobis.

6:23 tunc rex Darius praecepit inquiri in bibliothecis quae erant in Babylonia, et inventus est in Ecbathanis, oppido quod est in Media regione, locus unus in quo scripta erant ista:

6:24 anno primo regnante Cyro, rex Cyrus praecepit domum Domini quae est in Hierusalem aedificare, ubi incendebant igni adsiduo;

6:25 cuius altitudo sit cubitorum sexaginta, et latitudo cubitorum sexaginta, quadratum lapidibus politis tribus, et meniano ligneo eiusdem regionis et meniano uno novo; et inpendia dari de domo Cyri regis;

6:26 et sacra vasa domus Domini tam aurea quam argentea, quae extulit Nabuchodonosor de domo quae erat in Hierusalem in Babyloniam, restitui in domum quae est in Hierusalem ubi erant posita ut ponantur illic.

6:27 et praecepit curam agere Sisennem, subregulum Syriae et Foenices, et Satrabozenen et sodales eius et qui ordinati erant in Syria et Foenice praesides, ut abstinerent se ab eodem loco; sinere autem puerum Domini Zorobabel et subregulum Iudaeae et seniores Iudaeorum domum Domini illam aedificare eodem loco.

6:28 et ego quoque praecepi in totum aedificare et prospici, ut adiuvent eos qui sunt ex captivitate Iudaeorum, donec consummetur templum aedis Domini;

6:29 et ab exactione tributorum Syriae Coeles et Foenicis diligenter quantitatem dari his hominibus ad sacrificium Domini, Zorobabel praefecto ad tauros et arietes et agnos,

6:30 similiter autem et frumentum et sal et vinum et oleum instanter per singulos annos, prout sacerdotes qui sunt in Hierusalem dictaverunt consumi cotidie sine ulla dilatione,

6:31 ut offerantur libationes Deo summo pro rege et pueris eius, et orent pro ipsorum vita.

6:32 et denuntietur ut quicumque transgressi fuerint aliquid ex his quae scripta sunt aut spreverint, accipiat lignum de suis propriis et super hoc suspendantur, et bona ipsorum regi adscribantur.

6:33 propterea et Dominus, cuius nomen invocatum est ibi, exterminet omnem regem et gentem qui manum suam extenderit prohibere aut male tractare domum Domini illam quae est in Hierusalem.

6:34 ego Darius rex decrevi quam diligentissime secundum haec fieri.

7:1 tunc Sisennes, subregulus Coelensyriae et Foenicen, et Satrabozanes et sodales eius obsecuti his quae a Dario rege decreta erant,

7:2 insistebant sacrosanctis operibus diligentissime cooperantes cum senioribus Iudaeorum, principibus Syriae.

7:3 et prosperata sunt sacrosancta opera prophetantibus Aggeo et Zaccharia prophetis.

7:4 et consummaverunt ea per praeceptum Domini Dei Israhel et ex consilio Cyri et Darii et Artaxersis regis Persarum.

7:5 et consummata est domus sancta usque ad tertiam et vicesimam diem mensis adar, sexto anno Darii regis.

7:6 et fecerunt filii Israhel et sacerdotes et Levitae et ceteri qui erant ex captivitate, qui adpositi sunt, secundum ea quae scripta sunt in libro Moysi.

7:7 et obtulerunt in dedicatione templi Domini tauros centum, arietes ducentos, agnos quadringentos.

7:8 et hedos pro peccatis universi Israhel duodecim secundum numerum tribuum Israhel.

7:9 et steterunt sacerdotes et Levitae amicti stolis per tribus super opera Domini Dei Israhel secundum librum Moysi, et ostiarii per singulas ianuas.

7:10 et egerunt filii Israhel cum his qui erant ex captivitate illud phase quartadecima luna mensis primi, quando sanctificati sunt sacerdotes et Levitae.

7:11 et omnes filii captivitatis non sunt simul sanctificati, quia Levitae simul omnes sanctificati sunt

7:12 et immolaverunt phase universis filiis captivitatis et fratribus suis sacerdotibus et sibimet ipsis.

7:13 et manducaverunt filii Israhel qui erant ex captivitate, omnes qui recesserant ab omnibus execrationibus gentium terrae quaerentes Dominum,

7:14 et celebraverunt diem festum azymorum septem diebus, epulantes in conspectu Domini,

7:15 quoniam convertit consilium regis Assyriorum in eis, confortare manus eorum ad opera manus Domini Dei Israhel.

8:1 et post hunc regnante Artaxerse Persarum rege, accessit Ezras filius Azariae, filii Helciae, filii Saleme,

8:2 filii Sadduc, filii Achitob, filii Ameri, filii Azaei, filii Boccae, filii Abisaei, filii Finees, filii Eleazari, filii Aaron primi sacerdotis.

8:3 hic Ezras ascendit de Babylonia, cum esset scribe et ingeniosus in lege Moysi, quae data est a Domino Israhel dicere et facere.

8:4 et dedit ei rex gloriam, quod invenisset gratiam in omni dignitate et desiderio in conspectu eius.

8:5 et ascenderunt simul cum ipso ex filiis Israhel et sacerdotibus et Levitis et sacris cantoribus templi et ostiariis et servis templi in Hierusalem,

8:6 anno septimo regnante Artaxerse, in quinto mense; hic annus septimus est regni. exeuntes enim de Babylonia novilunio quinti mensis,

8:7 venerunt Hierosolymam iuxta praebitam illis prosperitatem itineris a Domino ipso.

8:8 in his enim Ezras magnam disciplinam obtinebat, ne praetermitteret quicquam eorum quae essent ex lege Domini et praeceptis, et docendo universum Israhel omnem iustitiam et iudicia.

8:9 accedentes autem qui scribebant scripta Artaxersis regis, tradiderunt scriptum quod obvenerat ab Artaxerse rege ad Ezram sacerdotem et lectorem legis Domini; cuius est exemplum subiectum:

8:10 rex Artaxerses Ezrae sacerdoti et lectori legis Domini salutem.

8:11 humaniora ego iudicans etiam beneficiis, praecepi eos qui desiderant ex gente Iudaeorum sua sponte et ex sacerdotibus et Levitis qui sunt in regno meo comitari tecum in Hierusalem.

8:12 si qui ergo cupiunt ire tecum, convenient et proficiscantur, sicut placuit mihi et septem amicis meis consiliariis,

8:13 ut visitent ea quae aguntur secundum Iudaeam et Hierusalem observantes sicut habes in lege Domini,

8:14 et ferant munera Domino Israhel, quae vovi ego et amici, Hierusalem et omne aurum et argentum, quod inventum fuerit in regione Babyloniae, Domino in Hierusalem cum illo,

8:15 quod donatum est pro ipsa gente in templum Domini eorum quod est in Hierusalem, ut colligatur hoc aurum et argentum ad tauros et arietes et agnos et hedos et quae his sunt congruentia,

8:16 ut offerant hostias Domino super altare Domini ipsorum quod est in Hierusalem.

8:17 et omnia quaecumque volueris cum fratribus tuis facere auro et argento, perfice pro voluntate secundum praeceptum Domini Dei tui.

8:18 et sacrosancta vasa, quae data sunt tibi ad opera domus Domini Dei tui qui est in Hierusalem,

8:19 et cetera, quaecumque tibi subvenerint ad operam templi Dei tui, dabis de regali gazofilacio.

8:20 []

8:21 et ego quidem rex Artaxerses praecepi custodibus thesaurorum Syriae et Foenicis, ut quaecumque scripserit Ezras sacerdos et lector legis Domini excelsi, diligenter detur ei usque ad argenti talenta centum, similiter autem

8:22 et usque ad frumenti modios centum et vini amphoras centum, et alia quaecumque abundant sine taxatione.

8:23 omnia secundum Dei legem fiant Deo altissimo, ne qua forte exsurgat ira in regno regis et filiorum eius.

8:24 vobis autem dicitur, ut omnibus sacerdotibus et Levitis et sacris cantoribus templi et ianitoribus et servis templi et scribis templi huius

8:25 nullum tributum neque ulla alia indictio inrogetur, nec habeat quisque potestatem obicere eis quicquam.

8:26 tu autem Ezras, secundum sapientiam Dei constitue iudices et arbitros in tota Syria et Foenice, et omnes qui legem Dei tui noverunt docebis,

8:27 ut quotquot transgressi fuerint legem, diligenter plectantur sive morte sive cruciatu sive etiam pecuniae multatione vel abductione.

8:28 et dixit Ezras scribe: benedictus Dominus patrum meorum, qui dedit haec in cor regis, clarificare domum suam quae est in Hierusalem,

8:29 et me honorificavit in conspectu regis et consiliariorum et amicorum eius et purpuratorum eius.

8:30 et ego constans animo factus sum secundum opitulationem Domini Dei mei, et congregavi ex Israhel viros, ut simul ascenderent mecum.

8:31 et hii sunt praepositi secundum suas patrias et principatus portionales eorum, qui mecum ascenderunt de Babylonia in regno Artaxersis regis:

8:32 ex filiis Phares Gersomus, ex filiis Iemarut Amielus, filiorum David Attus filius Seceliae,

8:33 ex filiis Phares Zaccharias et cum eo reversi sunt viri centum quinquaginta,

8:34 ex filiis ductoris Moab Ilionas Zaraei et cum ipso viri ducenti,

8:35 ex filiis Zathues Iechonias Zetheeli et cum ipso viri ducenti, ex filiis Addeni filius Ionathae et cum ipso viri ducenti quinquaginta,

8:36 ex filiis Olam Aesias Gotholiae et cum ipso viri septuaginta,

8:37 ex filiis Safatae Zarias Micheli et cum ipso viri octoginta,

8:38 ex filiis Iob Abdias Iezeli et cum ipso viri ducenti duodecim,

8:39 ex filiis Baniae Salimoth filius Iosaphiae et cum ipso viri centum sexaginta,

8:40 ex filiis Beer Zaccharias Bebei et cum ipso viri ducenti octo,

8:41 ex filiis Asath Iochannes Acariae et cum ipso viri centum decem;

8:42 ex filiis Adonicam ipsis postremis, et haec sunt nomina eorum: Elifalam filius Iebel et Sameas et cum ipso viri septuaginta, ex filiis Banae filius Zaccuri et cum ipso viri septuaginta.

8:43 et congregavi eos ad fluvium qui dicitur Thia, et metati illic sumus triduo, et recognovi eos.

8:44 et ex filiis sacerdotum et Levitarum non inveni illic.

8:45 et misi ad Eleazarum et Eccelom et Masman et Maloban et Enaatam et Sameam et Ioribum Natham Ennagan Zacchariam et Mosolamun, ipsos ductores et peritos.

8:46 et dixi eis ut venirent ad Luddeum ductorem, qui erat apud locum gazofilicii.

8:47 et mandavi eis ut dicerent Luddeo et fratribus eius et illis qui erant in gazofilacio, ut mitterent nobis eos qui sacerdotio fungerentur in domo Domini Dei nostri.

8:48 et adduxerunt nobis secundum manum validam Domini Dei nostri viros peritos ex filiis Moolli filii Levi filii Israhel, Sebebian et filios et fratres qui erant decem et octo,

8:49 Asbian et Annun ex filiis filiorum Chananei et filii eorum viri viginti;

8:50 et ex his qui in templo serviebant, quos dedit David et ipsi principes ad operationem Levitis, templo servientium ducenti viginti. omnium nomina significata sunt in scripturis.

8:51 et vovi illic ieiunium iuvenibus in conspectu Domini Dei nostri, ut quaererem ab eo bonum iter nobis et qui nobiscum erant ex filiis et pecoribus propter insidias.

8:52 erubui enim petere regem pedites et equites in comitatu, tutelae gratia contra adversarios nostros.

8:53 diximus enim regi, quoniam virtus Domini erit cum eis qui inquirunt eum in omni affectu.

8:54 et iterum deprecati sumus Dominum Deum nostrum secundum haec, quem et propitium habuimus, et conpotes facti sumus Domini nostri.

8:55 et separavi ex plebis praepositis et sacerdotibus templi viros duodecim, et Sedebian et Asamian et cum eis ex fratribus eorum viros decem.

8:56 et adpendi eis argentum et aurum et vasa sacerdotalia domus Domini Dei nostri, quae donaverat rex et consiliarii eius et principes et omnis Israhel.

8:57 et cum adpendissem, tradidi argenti talenta centum quinquaginta et vasa argentea talentorum centum et auri talenta centum

8:58 et vasorum aureorum species viginti et vasa aerea de bono aeramento splendentia duodecim auri speciem reddentia.

8:59 et dixi eis: et vos sancti estis Domino, et vasa quae sunt sancta et aurum et argentum votum est Domino Deo patrum nostrorum.

8:60 vigilate et custodite, donec tradatis ex plebis praepositis et sacerdotibus et Levitis et principibus civitatum Israhel in Hierusalem in pastoforio domus Domini Dei nostri.

8:61 et hii qui susceperunt sacerdotes et Levitae aurum et argentum et vasa quae erant in Hierusalem intulerunt in templum Domini.

8:62 et promovimus a fluvio Thia die duodecima mensis primi, usquequo introivimus in Hierusalem secundum potentem manum Domini Dei nostri, quae super nos erat et liberavit nos ab omnibus inimicis nostris; et venimus in Hierusalem.

8:63 et cum factus fuisset tertius dies, quarta autem die ponderatum aurum et argentum traditum est in domo Domini Dei nostri Marimoth filio Iori sacerdoti.

8:64 et cum ipso erat Eleazar filius Finees, et erant cum ipsis Iosabds filius Iesu et Moedias Banni filius Levitae. ad numerum et ad pondus universa

8:65 et scriptum est pondus ipsorum eadem hora.

8:66 qui autem venerunt ex captivitate, obtulerunt sacrificium Domini Israhel tauros duodecim pro omni Israhel arietes octoginta sex,

8:67 agnos septuaginta duos, hircos pro peccato duodecim, et pro salute vaccas duodecim, omnia sacrificium Domini.

8:68 et relegerunt praecepta regis regalibus dispensatoribus et subregulis Coelensyriae et Foenicis, et honorificaverunt gentem et templum Domini.

8:69 et consummatis his accesserunt ad me praepositi dicentes: non segregaverunt genus Israhel et principes et sacerdotes et Levitae

8:70 et alienigenae gentes et nationes terrae immunditias suas a Chananeis et Hetttheis et Ferezeis et Iebuseis et Moabitis et Aegyptiis et Idumeis.

8:71 coniuncti enim sunt filiabus eorum et ipsi et filii eorum, et commixtum est semen sanctum alienigenis gentibus terrae; et participes erant praepositi et magistratus iniquitatis huius ab initio ipsius rei.

8:72 et mox ut audiivi ista, conscidi vestimenta et sacram tunicam, et lacerans capillos capitis et barbam sedi dolens et maestus.

8:73 et convenerunt ad me quotquot tunc movebantur in verbo Domini Dei Israhel, me lugente super iniquitatem istam. et sedebam tristis usque ad vespertinum sacrificium.

8:74 et surgens a ieiunio, conscissa habens vestimenta et sacram tunicam, ingeniculans et extendens manus ad Dominum

8:75 dicebam: Domine, confusus sum et reveritus sum ante faciem tuam.

8:76 peccata enim nostra multiplicata sunt super capita nostra, et iniquitates nostrae exaltatae sunt usque ad caelum,

8:77 quoniam a temporibus patrum nostrorum sumus in magno peccato usque in hunc diem.

8:78 et propter peccata nostra et patrum nostrorum sumus traditi cum fratribus nostris et cum sacerdotibus nostris regibus terrae in gladium et captivitatem et depraedationem cum confusione usque in hodiernum diem.

8:79 et nunc quantum est quod contigit nobis misericordia abs te, Domine Deus, derelinquere nobis radicem et nomen in locum sanctificationis tuae,

8:80 detegere luminare nostrum in domo Domini Dei nostri, dare nobis cibum in tempore servitutis nostrae.

8:81 et cum serviremus, non sumus derelicti a Domino Deo nostro, sed constituit nos in gratia penes reges Persarum, dare nobis cibum

8:82 et clarificare templum Domini nostri et aedificare deserta Sion, dare nobis stabilitatem in Iudaea et in Hierusalem.

8:83 et nunc quid dicemus, Domine, habentes haec? transgressi enim sumus praecepta tua, quae dedisti in manus puerorum tuorum prophetarum

8:84 dicens quoniam terra, in quam introistis possidere hereditatem eius, terra polluta est coinquinationibus alienigenarum terrae, et immunditiae illorum repleverunt eam totam immunditia sua.

8:85 et nunc filias vestras non coniungetis filiis illorum, et filias eorum non accipietis filiis vestris.

8:86 et non inquiretis pacem habere cum illis omni tempore, ut invalescentes manducetis optima terrae, et hereditatem distribuatis filiis vestris usque in aevum.

8:87 et quae contingunt nobis, omnia fiunt propter opera nostra maligna et magna peccata nostra.

8:88 et dedisti nobis talem radicem, et rursum reversi sumus transgredi legitima tua, uti commisceremur immunditiae alienigenarum gentium terrae huius.

8:89 nonne irasceris nobis perdere nos, quoadusque non relinquatur radix et nomen nostrum?

8:90 Domine Deus Israhel, verax es; derelicta enim est radix usque in hodiernum diem,

8:91 ecce nunc sumus in conspectu tuo in iniquitatibus nostris; non est enim adhuc stare ante te in his.

8:92 et cum adorando confiteretur Ezras flens humi prostratus ante templum, congregati sunt ante eum ex Hierusalem turba magna valde, viri et mulieres et iuvenes et iuvenulae. fletus enim erat magnus in ipsa multitudine.

8:93 et cum clamasset Iechonias Ieeli ex filiis Israhel, dixit Ezrae: nos in Dominum peccavimus, quod conlocavimus nobis in matrimonium mulieres alienigenas ex gentibus terrae.

8:94 et nunc est super omnem Israhel. in his ergo sit iusiurandum ad Dominum, expellere omnes uxores nostras quae ex alienigenis sunt cum filiis earum,

8:95 sicut tibi decretum est a maioribus secundum legem Domini. exsurgens explica,

8:96 ad te enim spectat hoc negotium, et nos tecum sumus. viriliter fac.

8:97 et exsurgens Ezras adiuravit principes sacerdotum et Levitas et omnem Israhel facere secundum haec, et iuraverunt.

9:1 et exsurgens Ezras ab ante atrium templi, abiit in pastoforium Ionathae filii Nasibi.

9:2 et hospitatus illic, non gustavit panem nec aquam bibit, lugens super iniquitates multitudinis.

9:3 et facta est praedicatio in omni Iudaea et in Hierusalem omnibus qui erant ex captivitate congregari in Hierusalem

9:4 et quicumque non occurrerit biduo aut triduo diei secundum iudicium adsidentium seniorum, tollentur facultates eius, et ipse alienus iudicabitur a multitudine captivitatis.

9:5 et congregati sunt omnes qui erant ex tribu Iuda et Benjamin in tribus diebus in Hierusalem; hic mensis est nonus, vicesima mensis.

9:6 et adsedit omnis multitudo in area templi, trementes propter hiemem praesentem.

9:7 et exsurgens Ezras dixit illis: vos inique fecistis conlocando vobis in matrimonium uxores alienigenas, ut adderetis ad peccata Israhel.

9:8 et nunc date confessionem et magnificentiam Domino Deo patrum nostrorum,

9:9 et perficite voluntatem ipsius et discedite a gentibus terrae et ab uxoribus alienigenis.

9:10 et clamavit omnis multitudo et dixerunt magna voce: sicut dixisti faciemus.

9:11 sed quoniam multitudo magna est, et tempus hiberni est et non possumus in subdiali parte stare, et hoc opus non est nobis unius diei neque bidui, multum in his peccavimus,

9:12 stent praepositi multitudinis et omnes qui nobiscum inhabitant et quotquot habent apud se uxores alienigenas,

9:13 et adsistant accepto tempore et ex omni loco presbyteri et iudices, usquequo solvant iram Domini negotii huius.

9:14 Ionatha \$W&!c autem filius Ezeli et Ozias Thochani susceperunt secundum haec, et Bosoramus et Levis et Sabbatheus simul cooperati sunt cum illis.

9:15 et fecerunt secundum haec omnia universi qui erant ex captivitate.

9:16 et elegit sibi viros Ezras sacerdos, principes magnos de patribus eorum secundum nomina, et consederunt novilunio mensis decimi examinare negotium istud.

9:17 et determinatum est de viris qui habebant uxores alienigenas usque ad neomenia primi mensis.

9:18 et inventi sunt ex sacerdotibus commixti qui habebant alienigenas uxores:

9:19 ex filiis Iesu filii Iosedech et fratribus eius Maseas et Eliezerus et Ioribus et Ioadeus.

9:20 et iniecerunt manus, ut expellerent uxores suas, et ad litandum in exoratione arietem pro ignorantia sua.

9:21 et ex filiis Emmeri Masseas et Esses et Jeel et Azarias.

9:22 et ex filiis Fosor Elionia, Assias, Ismahelus et Nathanaelus, Ioceddeus et Talsas.

9:23 et ex Levitis Iozabodus et Semeis et Colius et Calitas et Fatheas et Coluas et Elionas.

9:24 ex sacris cantoribus Eliasubus Zaccurus.

9:25 ex ostiariis Sallumus et Tolbanes.

9:26 et ex Israhel: ex filiis Foroos Ieremias et Ieddias et Melchias et Mielus et Eleazarus et Iemmebias et Baninas.

9:27 et ex filiis Iolam Mamthanias et Zaccharias, Iezrelus et Iobdius et Herimoth et Helias.

9:28 et ex filiis Zathom Eliadas et Eliasimus et Othias et Larimoth et Zabodus et Zebedias.

9:29 et ex filiis Bebe Iohannes et Ananias et Zabdias et Emethis.

9:30 et ex filiis Banni Olamus et Malluchus et Ieddaeus et Iasub et Asubus et Hierimoth.

9:31 et ex filiis Addin Naathus et Moosias et Calchurus et Raanas et Baseas, Mathathias et Beseel et Bonnus et Manasses.

9:32 et ex filiis Nuae Noneas et Aseas et Melchias et Sameas et Simon, Beniamin et Malchus et Marras.

9:33 et ex filiis Asom Carianeus, Mathathias et Bannus et Elifalat et Manasses et Semei.

9:34 et ex filiis Banni Ieremias et Moodias et Abramus et Ioel et Baneas et Pelias et Ionas et Marimoth et Eliasib et Mathaneus et Eliasius et Zorisas et Diaelus et Samedius et Sambris et Iosephus.

9:35 et ex filiis Nobaei Idaelus et Mathathias et Sabadus et Zetheda Sednu et Iessei Baneas.

9:36 omnes isti coniunxerunt sibi uxores alienigenas, et dimiserunt eas cum filiis.

9:37 et inhabitaverunt sacerdotes et Levitae et qui erant ex Israhel in Hierusalem et in tota regione una novilunio mensis septimi, et erant filii Israhel in commorationibus suis.

9:38 et congregata est omnis multitudo simul in aream quae est ab oriente portae sacrae.

9:39 et dixerunt Ezrae pontifici et lectori, ut adferret legem Moysi quae tradita est a Domino Deo Israhel.

9:40 et adtulit Ezras pontifex legem omni multitudini eorum a viro usque ad mulierem et omnibus sacerdotibus, audire legem novilunio mensis septimi.

9:41 et legebat in area quae est ante sacram portam templi a prima luce usque ad vesperam coram viris et mulieribus, et dederunt omnes sensum ad legem.

9:42 et stetit Ezras sacerdos et lector legis super ligneum tribunal quod fabricatum erat.

9:43 et steterunt ad eum Mathathias, Samus, Ananias, Azarias, Urias, Ezechias, et Balsamus ad dexteram,

9:44 et ad sinistram Faldeus, Misael, Malachias, Abustassabus, Nabadias et Zaccharias

9:45 et adsumpsit Ezras librum coram omni multitudine praesidebat enim in gloria in conspectu omnium.

9:46 et cum absolvisset legem, omnes recti steterunt. et benedixit Ezras Dominum Deum altissimum, Deum Sabaoth omnipotentem.

9:47 et respondit omnis populus: amen. et elevatis susum manibus procidentes in terram adoraverunt Dominum.

9:48 Iesus et Banaeus et Sarabias et Iadinus et Accubus et Sabbateus et Calites et Azarias et Ioradus et Ananias et Filias, Levitae

9:49 qui docebant legem Domini et in multitudine legebant legem Domini, et praeferabant singuli eos qui intellegebant lectionem.

9:50 et dixit Attarates Ezrae pontifici et lectori et Levitis qui docebant multitudinem

9:51 dicens: dies hic est sanctus Domino. et omnes flebant, cum audissent legem.

9:52 digressi ergo manducate pinguissima quaeque et bibite dulcissima quaeque et mittite munera his qui non habent.

9:53 sanctus est enim dies Domini, et nolite maesti esse, Dominus enim clarificavit vos.

9:54 et Levitae denuntiabant in publico omnibus dicentes: dies hic sanctus est, nolite maesti esse.

9:55 et abierunt omnes manducare et bibere et epulari et dare munera his qui non habent ut epulentur. magnifice enim sunt exaltati verbis quibus edocti sunt.

9:56 et congregati sunt universi in Hierusalem, celebrare laetitiam secundum testamentum Domini Dei Israhel.

[\[zurück zum Register der apokryphen Bücher des Alten und Neuen Testaments\]](#)

Liber IV Ezrae

1:1 liber Ezrae prophetae, filii Sarei, filii Azarei, filii Helchiae, filii Salame, filii Sadoch, filii Acitob,

1:2 filii Achiae, filii Finees, filii Heli, filii Ameriae, filii Aziei, filii Marimoth, filii Arna, filii Oziae, filii Borith, filii Abissei, filii Finees, filii Eleazar,

1:3 filii Aaron ex tribu Levi, qui fuit captivus in regione Medorum, in regno Artaxersis regis Persarum.

1:4 et factum est verbum Domini ad me dicens:

1:5 vade adnuntia populo meo facinora ipsorum et filiis eorum iniquitates quas in me admiserunt, ut nuntient filiis filiorum suorum,

1:6 quia peccata parentum illorum in illis creverunt; obliti enim me sacrificaverunt diis alienis.

1:7 nonne ego eos eduxi de terra Aegypti de domo servitutis? ipsi autem inritaverunt me et consilia mea spreverunt.

1:8 tu autem excute comam capitis tui et proice omnia mala super illos, quoniam non oboedierunt legi meae; populus autem indisciplinatus.

1:9 usquequo eos sustinebo, quibus tanta beneficia contuli?

1:10 reges multos propter eos subverti, Pharaonem cum pueris suis et omnem exercitum eius percussi.

1:11 omnes gentes a facie eorum perdididi et in oriente provinciarum duarum populos Tyri et Sidonis dissipavi et omnes adversarios eorum interfeci.

1:12 tu vero loquere ad eos dicens: haec dicit Dominus:

1:13 nempe ego vos mare traieci et plateas vobis in invio munitas exhibui; ducem vobis dedi Moysen et Aaron sacerdotem.

1:14 lucem vobis per columnam ignis praestiti et magna mirabilia feci in vobis. vos autem mei obliti estis, dicit Dominus.

1:15 haec dicit Dominus omnipotens: coturnix vobis in signo fuit, castra vobis ad tutelam dedi, et illic murmurastis.

1:16 et non triumphastis in nomine meo de perditione inimicorum vestrorum, sed adhuc nunc usque murmuratis.

1:17 ubi sunt beneficia quae praestiti vobis? nonne in deserto cum esuriretis et sitiretis proclamastis ad me

1:18 dicentes: ut quid nos in desertum istud adduxisti interficere nos? melius nobis fuerat servire Aegyptiis quam mori in deserto hoc.

1:19 ego dolui gemitos vestros et dedi mannam vobis in escam, panem angelorum manducastis.

1:20 nonne cum sitiretis petram excidi, et fluxerunt aquae in satietatem? propter aestus folia arborum vos texi.

1:21 divisi vobis terras pingues, Chananeos et Ferezeos et Philistheos a facie vestra proieci. quid faciam vobis adhuc? dicit Dominus.

1:22 haec dicit Dominus omnipotens: in deserto cum essetis in flumine amaro sitientes et blasphemantes nomen meum,

1:23 non ignem vobis pro blasphemiiis dedi, sed mittens lignum in aqua dulce feci flumen.

1:24 quid tibi faciam, Iacob? noluisti me obaudire, Iuda. transferam me ad alias gentes et dabo eis nomen meum, ut custodiant legitima mea.

1:25 quoniam me dereliquistis, et ego vos derelinquam; petentibus vobis a me misericordiam, non miserebor vestri.

1:26 quando invocabitis me, ego non exaudiam vos. maculastis enim manus vestras sanguine, et pedes vestri impigri sunt ad committenda homicidia.

1:27 non quasi me dereliquistis, sed vos ipsos, dicit Dominus.

1:28 haec dicit Dominus omnipotens: nonne ego vos rogavi ut pater filios et ut mater filias et nutrix parvulos suos.

1:29 ut essetis mihi in populo et ego vobis in Deum, et vos mihi in filios et ego vobis in patrem?

1:30 ita vos collegi ut gallina filios suos sub alas suas. modo autem quid faciam vobis? proiciam vos a facie mea.

1:31 oblationes mihi cum obtuleritis, avertam faciem meam a vobis; dies enim festos vestros et neomenias et circumcisiones carnis repudiavi.

1:32 ego misi pueros meos prophetas ad vos, quos acceptos interfecistis et laniastis corpora illorum, quorum sanguinem exquiram, dicit Dominus.

1:33 haec dicit Dominus omnipotens: domus vestra deserta est, proiciam vos sicut ventus stipulam.

1:34 et filii procreationem non facient, quoniam mandatum meum vobiscum neglexerunt et quod malum est coram me fecerunt.

1:35 tradam domus vestras populo venienti. qui me non audientes credunt; quibus signa non ostendi, facient quae praecepi.

1:36 prophetas non viderunt et memorabuntur antiquitatum eorum.

1:37 testor populi venientis gratiam, cuius parvuli exultant cum laetitia, me non videntes oculis carnalibus, sed spiritu credent quae dixi.

1:38 et nunc, pater, aspice cum gloria et vide populum venientem ab oriente.

1:39 quibus dabo ducatum Abraham, Isaac et Iacob et Osee et Amos et Michae et Iohelis et Abdiae et Ionae

1:40 et Naum et Abacuc, Sofoniae. Aggei, Zacchariae et Malachiae, qui et angelus Domini vocatus est.

2:1 haec dicit Dominus: ego eduxi populum istum de servitute, quibus mandata dedi per pueros meos prophetas, quos audire noluerunt, sed irrita fecerunt mea consilia.

2:2 mater quae eos generavit dicit illis: ite, filii, quia ego vidua sum et derelicta.

2:3 educavi vos cum laetitia et amisi vos cum luctu et tristitia, quoniam peccastis coram Domino Deo et quod malum est coram me fecistis.

2:4 modo autem quid faciam vobis? ego enim vidua sum et derelicta. ite, filii, et petite a Domino misericordiam.

2:5 ego autem te, pater, testem invoco super matrem filiorum, quia noluerunt testamentum meum servare,

2:6 ut des eis confusionem et matrem eorum in direptionem, ne generatio eorum fiat.

2:7 dispergantur in gentes, nomina eorum deleantur a terra, quoniam spreverunt testamentum meum.

2:8 vae tibi, Assur, qui abscondis iniquos penes te. gens mala, memorare quid fecerim Sodomae et Gomorrae,

2:9 quorum terra iacet in piceis glebis et aggeribus cinerum. sic dabo eos qui me non audierunt, dicit Dominus omnipotens.

2:10 haec dicit Dominus ad Ezram: adnuntia populo meo, quoniam dabo eis regnum Hierusalem, quod daturus eram Israhel.

2:11 et sumam mihi gloriam illorum et dabo eis tabernacula aeterna, quae praeparaveram illis.

2:12 lignum vitae erit illis in odore unguenti, et non laborabunt neque fatigabuntur.

2:13 ite et accipietis, rogate vobis dies paucos ut minorentur; iam paratum est vobis regnum, vigilate.

2:14 testare testare, caelum et terram, omisi enim malum et creavi bonum, quia vivo ego, dicit Dominus.

2:15 mater, conplectere filios tuos, educa illos cum laetitia sicut columba, confirma pedes eorum, quoniam te elegi, dicit Dominus.

2:16 et resuscitabo mortuos de locis suis et de monumentis educam illos, quoniam cognovi nomen meum in illis.

2:17 noli timere, mater filiorum, quoniam te elegi, dicit Dominus.

2:18 mittam tibi adiutorium pueros meos Esaiam et Hieremiam, ad quorum consilium sanctificavi et paravi tibi arbores duodecim gravatas variis fructibus

2:19 et totidem fontes fluentes lac et mel et montes inmensos septem habentes rosam et lilium, in quibus gaudio replebo filios tuos.

2:20 viduam iustifica, pupillo iudica, egenti da, orfanum tuere, nudum vesti,

2:21 confractum et debilem cura, claudum inridere noli, tutare mancum, et caecum ad visionem claritatis meae admitte,

2:22 senem et iuvenem intra muros tuos serva,

2:23 mortuos ubi inveneris signans commenda sepulchro, et dabo tibi primam sessionem in resurrectione mea.

2:24 pausa et quiesce, populus meus, quia veniet requies tua.

2:25 nutrix bona, nutri filios tuos, confirma pedes eorum.

2:26 servos quos tibi dedi, nemo ex eis interiet, ego enim eos requiram de numero tuo.

2:27 noli satagere, cum venerit enim dies pressurae et angustiae, alii plorabunt et tristes erunt, tu autem hilaris et copiosa eris.

2:28 zelabunt gentes et nihil adversum te poterunt, dicit Dominus.

2:29 manus meae tegent te, ne filii tui gehennam videant.

2:30 iucundare, mater, cum filiis tuis, quia ego te eripiam, dicit Dominus.

2:31 filios tuos dormientes memorare, quoniam ego eos educam de latibulis terrae et misericordiam cum illis faciam, quoniam misericors sum, dicit Dominus omnipotens.

2:32 amplectere natos tuos usque dum venio et praedica illis misericordiam, quoniam exuberant fontes mei et gratia mea no A.

2:33 ego Ezra accepi praeceptum a Domino in monte Horeb, ut irem ad Israhel. ad quos cum venirem, reprobaverunt me et respuerunt mandatum Domini.

2:34 ideoque vobis dico, gentes quae auditis et intellegitis: expectate pastorem vestrum, requiem aeternitatis dabit vobis, quoniam in proximo est ille, qui in finem saeculi adveniet.

2:35 parati estote ad praemia regni, quia lux perpetua lucebit vobis per aeternitatem temporis.

2:36 fugite umbram saeculi huius, accipite iucunditatem gloriae vestrae. ego testor palam salvatorem meum.

2:37 commendatum Domini accipite et iucundamini gratias agentes ei qui vos ad caelestia regna vocavit.

2:38 surgite et state et videte numerum signatorum in convivio Domini.

2:39 qui se de umbra saeculi transtulerunt, splendidas tunicas a Domino acceperunt.

2:40 recipe, Sion, numerum tuum et concludere candidatos tuos, qui legem Domini compleverunt.

2:41 filiorum tuorum, quos optabas, plenus est numerus; roga imperium Domini, ut sanctificetur populus tuus, qui vocatus est ab initio.

2:42 ego Ezra vidi in monte Sion turbam magnam, quam numerare non potui, et omnes canticis conlaudabant Dominum.

2:43 et in medio eorum erat iuvenis statura celsus, eminentior omnibus illis, et singulis eorum capitibus inponebat coronas, et magis exaltabatur; ego autem miraculo tenebar.

2:44 tunc interrogavi angelum et dixi: qui sunt hii, domine?

2:45 qui respondens dixit mihi: hii sunt qui mortalem tunicam deposuerunt et immortalem sumpserunt et confessi sunt nomen Dei; modo coronantur et accipiunt palmas.

2:46 et dixi ad angelum: ille iuvenis quis est, qui eis coronas inponit et palmas in manus tradit?

2:47 qui respondens dixit mihi: ipse est Filius Dei, quem in saeculo confessi sunt. ego autem magnificare eos coepi, qui fortiter pro nomine Domini steterunt.

2:48 tunc dixit mihi angelus: vade et adnuntia populo meo, qualia et quanta mirabilia Domini Dei vidisti.

3:1 anno tricesimo ruinae civitatis eram in Babylone, ego Salathiel qui et Ezras, et conturbatus sum super cubili meo recumbens, et cogitationes meae ascendebant super cor meum,

3:2 quoniam vidi desertionem Sion et abundantiam eorum qui habitabant in Babylone.

3:3 et ventilatus est spiritus meus valde, et coepi loqui ad Altissimum verba timorata,

3:4 et dixi: o Domine Dominator, tu dixisti ab initio, quando plantasti terram, et hoc solus, et imperasti pulveri,

3:5 et dedit Adam corpus mortuum. sed et ipsum figmentum manuum tuarum erat, et insuflasti in eum spiritum vitae, et factus est vivens coram te.

3:6 et induxisti eum in paradisum, quem plantavit dextera tua antequam terra adventaret.

3:7 et huic mandasti diligentiam unam tuam, et praeterivit eam, et statim instituisti in eum mortem et in nationibus eius. et natae sunt ex eo gentes et tribus, populi et cognationes, quorum non est numerus.

3:8 et ambulavit unaquaque gens in voluntate sua, et impie agebant coram te et spernebant praecepta tua, et tu non prohibuisti eos.

3:9 iterum autem in tempore induxisti diluvium super habitantes saeculum et perdidisti eos.

3:10 et factum est in uno casui eorum, sicut Adae mors sic et his diluvium.

3:11 dereliquisti autem ex his unum Noe cum domo sua; ex eo iustos omnes.

3:12 et factum est cum coepissent multiplicari qui habitabant super terram, et multiplicaverunt filios et populos et gentes multas, et coeperunt iterato impietatem facere plus quam priores.

3:13 et factum est cum iniquitatem facerent coram te, elegisti tibi ex his unum, cui nomen erat Abraham.

3:14 et dilexisti eum et demonstrasti ei temporum finem solo secrete noctu.

3:15 et disposuisti ei testamentum aeternum et dixisti ei, ut non umquam derelinquas semen eius. et dedisti ei Isaac, et Isaac dedis Esau.

3:16 et segregasti tibi Iacob, Esau autem separasti. et factus est Iacob in multitudine magna.

3:17 et factum est cum educeres semen eius ex Aegypto, et adduxisti eos super montem Sina.

3:18 et inclinasti caelos et statuisti terram et commovisti orbem et tremere fecisti abyssos et conturbasti saeculum.

3:19 et transiit gloria tua portas quattuor, ignis et terraemotus et spiritus et gelu, ut dares semini Iacob legem et generationi Israhel diligentiam.

3:20 et non abstulisti ab eis cor malignum, ut faceret lex tua in eis fructum.

3:21 cor enim malignum baiulans primus Adam transgressus et victus est, sed et omnes qui ex eo nati sunt.

3:22 et facta est permanens infirmitas et lex cum corde populi cum malignitate radicis, et discessit quod bonum est et mansit malignum.

3:23 et transierunt tempora et finiti sunt anni, et suscitasti tibi servum nomine David.

3:24 et dixisti ei aedificare civitatem nominis tui et offerre tibi in ea de tuis oblationes.

3:25 et factum est hoc annis multis. et dereliquerunt qui habitabant civitatem,

3:26 in omnibus facientes sicut fecit Adam et omnes generationes eius; utebantur enim et ipsi cor malignum.

3:27 et tradidisti civitatem tuam in manus inimicorum tuorum.

3:28 et dixi ego tunc in corde meo: numquid meliora faciunt qui habitant in Babylone, et propter hoc dominabit Sion?

3:29 factum est autem cum venissem huc, et vidi impietates quorum non est numerus, et delinquentes multos vidit anima mea hoc tricesimo anno. et excessit cor meum,

3:30 quoniam vidi quomodo sustines eos peccantes et pepercisti impie agentibus, et perdidisti populum tuum et conservasti inimicos tuos, et non significasti

3:31 nihil nemini quomodo debeat derelinqui via haec. numquid meliora facit Babylon quam Sion,

3:32 aut alia gens cognovit te praeter Israhel? aut quae tribus crediderunt testamentis sicut haec Iacob.

3:33 quarum merces non conparuit neque labor fructificavit? pertransiens enim pertransivi in gentibus, et vidi abundantes eas et non memorantes mandatorum tuorum.

3:34 nunc ergo pondera in statera nostras iniquitates et eorum qui habitant in saeculo, et inveniatur momentum puncti ubi declinet.

3:35 aut quando non peccaverunt in conspectu tuo qui habitant terram, aut quae gens sic observavit mandata tua?

3:36 homines quidem per nomina invenes servasse mandata tua, gentes autem non invenes.

4:1 et respondit ad me angelus qui missus est ad me, cui nomen Urihel,

4:2 et dixit mihi: excedens excessit cor tuum in saeculo hoc, et comprehendere cogitas viam Altissimi?

4:3 et dixi: ita, domine meus, et respondit mihi et dixit: tres vias missus sum ostendere tibi et tres similitudines proponere coram te.

4:4 de quibus si mihi renuntiaveris unam ex his, et ego tibi demonstrabo viam quam desideras videre, et doceam te quare cor malignum.

4:5 et dixi: loquere, domine meus. et dixit ad me: vade, pondera mihi ignis pondus, aut mensura mihi flatum venti, aut revoca mihi diem quae praeteriit.

4:6 et respondi et dixi: quis natorum poterit facere, ut me interroges de his?

4:7 et dixit ad me: si eram interrogans te dicens: quanta habitationes sunt in corde maris, aut quanta venae sunt in principio abyssi, aut quanta venae sunt super firmamentum, aut qui sint exitus paradisi,

4:8 dicebas fortassis mihi: in abyssum non descendi neque in infernum adhuc, neque in caelis umquam ascendi.

4:9 nunc autem non interrogavi te nisi de igne et vento et diem per quem transisti, et sine quibus separari non potes, et non respondisti mihi de eis.

4:10 et dixit mihi: tu quae tua sunt tecum coadulescentia non potes cognoscere,

4:11 et quomodo poterit vas tuum capere Altissimi viam?... et iam exterritus corrupto saeculo intellegere incorruptionem? et cum haec audissem, cecidi in faciem meam

4:12 et dixi illi: melius erat nos non adesse, quam advenientes vivere in impietatibus et pati et non intellegere de qua re.

4:13 et respondit ad me et dixit: proficiscens profectus sum ad silvam lignorum campi, et cogitaverunt cogitationem

4:14 et dixerunt: venite et eamus et faciamus ad mare bellum, ut recedat coram nos, et faciamus nobis alias silvas,

4:15 et similiter fluctus maris et ipsi cogitaverunt cogitationem et dixerunt: venite ascendentes debellemus silvam campi, ut et ibi consummemus nobismet ipsis aliam regionem.

4:16 et factus est cogitatus silvae in vano, venit enim ignis et consumpsit eam.

4:17 similiter et cogitatus fluctuum maris, stetit enim harena et prohibuit eam.

4:18 si enim eras iudex horum, quem incipiebas iustificare aut quem condemnare?

4:19 et respondi et dixi: utrique vanam cogitationem cogitaverunt, terra enim data est silvae, et maris locus portare fluctus suos.

4:20 et respondit ad me et dixit: bene tu iudicasti, et quare non iudicasti tibimet ipso?

4:21 quemadmodum enim terra silvae data est et mare fluctibus suis, et qui super terram inhabitant quae sunt super terram intellegere solummodo possunt, et qui super caelos super altitudinem caelorum.

4:22 et respondi et dixi: deprecor te, domine, ut mihi datus est sensus intellegendi.

4:23 non enim volui interrogare de superioribus viis, sed de his quae pertranseunt per nos cotidie, propter quod Israhel datus est in obprobrium gentibus, quem dilexisti populum datus est tribubus impiis, et lex patrum nostrorum in interitum deducta est, et dispositiones scriptae nusquam sunt.

4:24 et pertransivimus de saeculo ut lucustae, et vita nostra ut vapor, et nec digni sumus misericordiam consequi.

4:25 sed quid faciet nomini suo quod invocatum est super nos? et his interrogavi.

4:26 et respondit ad me et dixit: si fueris videbis, et si vixeris, frequenter miraberis, quoniam festinans festinat saeculum pertransire.

4:27 non capiet portare quae in temporibus iustis repromissa sunt, quoniam plenum maestitia est saeculum hoc et infirmitatibus.

4:28 seminatum est enim malum, quibus me interrogas de ea, et necdum venit destructio ipsius.

4:29 si ergo non messum fuerit quod seminatum est, et discesserit locus ubi seminatum est malum, non veniet ager ubi seminatum est bonum.

4:30 quoniam granum seminis mali seminatum est in corde Adam ab initio, et quantum impietatis generavit usque nunc et generabit usque cum veniat area.

4:31 aestima autem apud te, granum mali seminis quantum fructum impietatis generaverit.

4:32 quando seminatae fuerint spicae quarum non est numerus, quam magnam aream incipient facere.

4:33 et respondi et dixi: quo et quando haec? quare modici et mali anni nostri?

4:34 et respondit ad me et dixit: non festina spiritu super Altissimum; tu enim festinas propter temet ipsum spiritum, nam Excelsus pro multis.

4:35 nonne de his interrogaverunt animae iustorum in promptuariis suis dicentes: usquequo spero sic? et quando venit fructus areae mercedis nostrae?

4:36 et respondit ad ea Hieremihel archangelus et dixit: quando impletus fuerit numerus similium vobis, quoniam in statera ponderavit saeculum

4:37 et mensura mensuravit tempora et numero numeravit tempora, et non commovet nec excitabit usque dum impleatur praedicta mensura.

4:38 et respondi et dixi: o dominator domine, sed et nos omnes pleni sumus impietate.

4:39 et ne forte propter nos inpediatur iustorum area, propter peccata inhabitantium super terram.

4:40 et respondit ad me et dixit: vade et interroga praegnantem, si quando impleverit novem menses suos, adhuc poterit matrix eius retinere fetus in semet ipsa.

4:41 et dixi: non potest, domine. et dixit ad me: in inferno promptuaria animarum matrici adsimilata sunt.

4:42 quemadmodum enim festinavit quae parit effugere necessitatem partus, sic et haec festinat reddere ea quae commendata sunt

4:43 ab initio. tunc tibi demonstrabitur de his quae concupiscis videre.

4:44 et respondi et dixi: si inveni gratiam ante oculos tuos, et si possibile est, et si idoneus sum,,

4:45 demonstra mihi et hoc si plus quam praeteriti habet venire aut plura pertransierunt super nos,

4:46 quoniam quod pertransivit scio, quid autem futuri sit ignoro.

4:47 et dixit ad me: sta super dexteram partem et demonstrabo tibi interpretationem similitudinis.

4:48 et steti et vidi, et ecce fornax ardens transiit coram me; et factum est cum transiret flamma, et vidi et ecce superavit fumus.

4:49 et post hoc transiit coram me nubes plena aquae et inmisit pluviam impetu multam; et cum transisset impetus pluviae et superaverunt in ea guttae.

4:50 et dixit ad me: cogita tibi. sicut enim crescit pluvia amplius quam guttae, et ignis amplius quam fumus, sic superabundavit quae transivit mensura, superaverunt autem guttae et fumus.

4:51 et oravi et dixi: putas vivo usque in diebus illis, vel quis erit in diebus illis?

4:52 respondit ad me et dixit: de signis de quibus me perrogas, ex parte possum tibi dicere, de vita autem tua non sum missus dicere tibi, sed nescio.

5:1 de signis autem: ecce dies venient, et adprehendentur qui inhabitant super terram in excessu multo, et abscondetur veritatis via, et sterilis erit a fide regio.

5:2 et multiplicabitur iniustitia super hanc quam ipse tu vides et super quam audisti olim.

5:3 et erit inconposita vestigio quam nunc vides regnare regionem, et videbunt eam desertam.

5:4 si autem tibi dederit Altissimus vivere, et videbis post tertiam turbatam, et relucescet subito sol noctu et luna interdum.

5:5 et de ligno sanguis stillabit, et lapis dabit vocem suam; et populi commovebuntur, et gressus commutabuntur.

5:6 et regnabit quem non sperant qui inhabitant super terram; et volatilia conmigrationem facient.

5:7 et mare Sodomitum pisces reiciet. et dabit vocem noctu quem non noverant multi, omnes autem audient vocem eius.

5:8 et chaus fiet per loca multa, et ignis frequenter emittetur, et bestiae agrestes transmigrabunt regionem suam, et mulieres parient menstruatae monstra,

5:9 et in dulcibus aquis salsae invenientur. et amici omnes semet ipsos expugnabunt; et abscondetur tunc sensus, et intellectus separabitur in promptuarium suum.

5:10 et quaeretur a multis et non invenietur, et multiplicabitur iniustitia et incontinentia super terram.

5:11 et interrogabit regio proximam suam et dicet: numquid per te pertransiit iustitia iustum faciens? et haec negabit.

5:12 et erit in illo tempore, et sperabunt homines et non inpetrabunt, laborabunt et non dirigentur viae eorum.

5:13 haec signa dicere tibi permissum est mihi. et si oraveris iterum et ploraveris sicut et nunc et ieiunaveris septem diebus, audies iterato horum maiora.

5:14 et evigilavi, et corpus meum horruit valde, et anima mea laboravit ut deficeret.

5:15 et tenuit me qui venit angelus, qui loquebatur in me, et confortavit me et statuit me super pedes.

5:16 et factum est in nocte secunda, et venit ad me Phalthihel dux populi et dixit mihi: ubi eras et quare vultus tuus tristis?

5:17 aut nescis quoniam tibi creditus est Israhel in regione transmigrationis eorum?

5:18 exsurge ergo et gusta panem alicuius, et non derelinquas nos sicut pastor gregem suum in manibus luporum malignorum.

5:19 et dixi ei: vade a me et non ad me accedas usque diebus septem, et tunc venies ad me. et audivit ut dixi et recessit a me.

5:20 et ego ieiunavi diebus septem ululans et plorans, sicut mihi mandavit Urihel angelus.

5:21 et factum est post dies septem, et iterum cogitationes cordis mei molestae erant mihi valde.

5:22 et resumpsit anima mea spiritum intellectus, et iterum coepi loqui coram Altissimo sermones

5:23 et dixi: Dominator Domine, ex omni silva terrae et ex omnium arborum eius elegisti vineam unam,

5:24 et ex omnium terrarum orbis elegisti tibi foveam unam, et ex omnibus floribus orbis elegisti tibi lilium unum,

5:25 et ex omnibus abyssis maris replesti tibi rivum unum, et ex omnibus aedificatis civitatibus sanctificasti tibimet ipsi Sion,

5:26 et ex omnibus creatis volatilibus nominasti tibi columbam unam, et ex omnibus plasmatis pecoribus providisti tibi ovem unam,

5:27 et ex omnibus multiplicatis populis adquisisti tibi populum unum, et ab omnibus probatam legem donasti huic quem desiderasti populo.

5:28 et nunc Domine, ut quid tradidisti unum plurimis et praeparasti unam radicem super alias et dispersisti unicum tuum in multis?

5:29 et conculcaverunt qui contradicebant sponsionibus tuis quique tuis testamentis credebant.

5:30 et si odiens odisti populum tuum tuis manibus debet castigari.

5:31 et factum est, cum locutus essem sermones istos, et missus est angelus ad me qui ante venerat ad me praeterita nocte,

5:32 et dixit mihi: audi me et instruam te, et intende mihi et adiciam coram te.

5:33 et dixi: loquere, dominus meus. et

5:34 dixit ad me: valde in excessu mentis factus es in Israhel; aut plus dilexisti eum super eum qui fecit eum: non, domine, sed dol torquent enim me renes mei per omnem horam quaerentem adprehendere semitam Altissimi et investigare partem iudicii eius.

5:35 et dixit ad me: non potes. et dixi: quare, domine, aut quid nascebar, aut quare non fiebat matrix matris meae mihi sepulchrum, ut non viderem laborem Iacob et defatigationem generis Israhel?

5:36 et dixit ad me: numera mihi qui necdum venerunt, et collige mihi dispersas guttas, et revirida mihi aridos flores,

5:37 et aperi mihi clausa promptuaria et produc mihi inclusos in eis flatus, aut monstra mihi vocis imaginem, et tunc ostendam tibi eum laborem quem rogas videre.

5:38 et dixi: dominator domine, quis enim est qui potest haec scire, nisi qui cum hominibus habitationem non habet?

5:39 ego autem insipiens, et quomodo potero dicere de his quibus me interrogasti?

5:40 et dixit ad me: quomodo non potes facere unum de his quae dicta sunt, sic non poteris invenire iudicium meum aut finem caritatis quem pro populo meo promisi.

5:41 et dixi: sed ecce, domine, tu praees his qui in fine sunt, et quid facient qui ante me sunt aut nos aut hii qui post nos?

5:42 et dixit ad me: coronae adsimilabo iudicium meum. sicut non novissimorum tarditas, sic nec priorum velocitas.

5:43 et respondi et dixi: nec enim poteras facere qui facti sunt et qui sunt et qui futuri sunt in unum, ut celerius iudicium tuum ostendas?

5:44 et respondit ad me et dixit: non potest festinare creatura super creatorem, nec sustinere saeculum qui in eo creati sunt in unum.

5:45 et dixi: quomodo dixisti servo tuo, quoniam vivificans vivificabis a te creatam creaturam in unum? si ergo viventes vivent in unum et sustinebit creatura, poterit et nunc portare praesentes in unum.

5:46 et dixit ad me: interroga matricem mulieris et dices ad eam: decem si paris, quare per tempus? roga ergo eam, ut det decem in unum.

5:47 et dixi: non utique poterit, sed secundum tempus.

5:48 et dixit ad me: et ego dedi matricem terrae his qui seminati sunt super eam per tempus.

5:49 quemadmodum enim infans non parit nec ea quae senuit adhuc, sic ego disposui a me creatum saeculum.

5:50 et interrogavi et dixi: cum iam dederis mihi viam, loquar coram te; nam mater nostra, de qua dixisti mihi, adhuc iuvenis est, iam ad senectutem adpropinquat?

5:51 et respondit ad me et dixit: interroga quae parit, et dicet tibi.

5:52 dices enim ei: quare quos peperisti nunc non sunt similes his qui ante, sed minores statu?

5:53 et dicet tibi et ipsa: alii sunt qui in iuventute virtutis nati sunt, et alii qui sub tempus senectutis deficiente matrice sunt nati.

5:54 considera ergo et tu, quoniam minores statu estis prae his qui ante vos,

5:55 et qui post vos quam ut vos, quasi iam senescentis creaturae et fortitudinem iuventutis praeterieritis. et dixi: rogo domine, si inveni gratiam ante oculos tuos, demonstra servo tuo per quem visitas creaturam tuam.

6:1 et dixit ad me: initium terreni orbis, et antequam starent exitus saeculi, et antequam spirarent conventiones ventorum,

6:2 et antequam sonarent voces tonitruum, et antequam splenderent nitores coruscum, et antequam confirmarentur fundamenta paradisi,

6:3 et antequam viderentur decores flores, et antequam confirmarentur motuum virtutes, et antequam colligerentur innumerabiles militiae angelorum,

6:4 et antequam extollerentur altitudines aerum, et antequam nominarentur mensurae firmamentorum, et antequam aestimaretur scabillum Sion,

6:5 et antequam investigarentur praesentes anni, et antequam abalienarentur eorum qui nunc peccant adinventiones et consignarentur qui fidem thesaurizaverunt,

6:6 tunc cogitavi, et facta sunt haec per me solum et non per alium, ut et finis per me et non per alium.

6:7 et respondi et dixi: quae erit separatio temporum, aut quando prioris finis aut sequentis initium?

6:8 et dixit ad me: ab Abraham usque ad Abraham, quoniam ab eo natus est Iacob et Esau, manus enim Iacob tenebat ab initio calcaneum Esau.

6:9 finis enim huius saeculi Esau, et principium sequentis Iacob.

6:10 finis enim hominis calcaneum et principium hominis manus, inter calcaneum et manum aliud noli quaerere, Ezra.

6:11 et respondi et dixi: o dominator domine, si inveni gratiam ante oculos tuos,

6:12 ut demonstres servo tuo finem signorum tuorum, quorum ex parte mihi demonstrasti nocte praecedente.

6:13 et respondit et dixit ad me: surge super pedes tuos et audies vocem plenissimam sonus.

6:14 et erit, si commotione commovebitur locus, in quo stas super eum,

6:15 in eo cum loqueretur, tu non expaveas, quoniam de fine verbum. et fundamenta terrae intellegetur,

6:16 quoniam de ipsis sermo, tremescet et commovebitur; scit enim, quoniam finem eorum oportet commutari.

6:17 et factum est cum audissem, et surrexi super pedes meos et audiui, et ecce vox loquens, et sonus eius sicut sonus aquarum multarum.

6:18 et dixit: ecce dies veniunt, et erit quando adpropinquare incipio, ut visitem habitantes in terram,

6:19 et quando inquirere incipiam ab eis qui iniuste nocuerunt iniustitia sua, et quando suppleta fuerit humilitas Sion,

6:20 et cum supersignabitur saeculum quod incipiet pertransire, haec signa faciam: libri aperientur ante faciem firmamenti et omnes videbunt simul,

6:21 et anniculi infantes loquentur vocibus suis, et praegnantēs inmaturos parient infantes trium et quattuor mensuum et vivent et scirtabuntur,

6:22 et subito apparebunt seminata loca non seminata, et plena promptuaria subito invenientur vacua,

6:23 et tuba canet cum sono, quam cum omnes audierint subito expavescent.

6:24 et erit in illo tempore, debellabunt amici amicos ut inimici, et expavescet terra cum his qui inhabitant in eam, et venae fontium stabunt ut non decurrant in horis tribus.

6:25 et erit, omnis qui derelictus fuerit ex omnibus istis quibus praedixi tibi, ipse salvabitur et videbit salutare meum et finem saeculi mei,

6:26 et videbunt qui recepti sunt homines, qui mortem non gustaverunt a nativitate sua, et mutabitur cor inhabitantium et convertetur in sensum alium.

6:27 delebitur enim malum et extinguetur dolus.

6:28 florebit autem fides et vincetur corruptela, et ostendebitur veritas quae sine fructu fuit tantis temporibus.

6:29 et factum est cum loqueretur mihi, et ecce paulatim movebatur locus super quem stabam super eum.

6:30 et dixit ad me: haec veni tibi ostendere et venturae nocti.

6:31 si ergo iterum rogaveris et iterum ieiunaveris septem diebus, iterum tibi renuntiabo horum maiora per diem,

6:32 quoniam auditu audita est vox tua apud Altissimum. vidit enim Fortis directionem tuam et providit pudicitiam quam a iuventute tua habuisti.

6:33 et propter hoc misit me demonstrare tibi: haec omnia et dicere tibi confide et noli timere,

6:34 et noli festinare in prioribus temporibus cogitare vana, ut non properes a novissimis temporibus.

6:35 et factum est post haec, et flevi iterum et similiter ieiunavi septem diebus, ut suppleam tres ebdomadas quae dictae sunt mihi.

6:36 et factum est in octava nocte, et cor meum iterato turbabatur in me et coepi loqui coram Altissimo.

6:37 inflammabatur enim spiritus meus valde et anima mea anxiabatur.

6:38 et dixi: o Domine, loquens locutus es ab initio creaturae in primo die dicens: fiat caelum et terra, et tuum verbum opus perfecit.

6:39 et erat tunc spiritus volans, et tenebrae circumferebantur et silentium, sonus vocis hominis nondum erat abs te.

6:40 tunc dixisti de thesauris tuis proferri lumen quod luminis, ut apparerent tunc opera tua.

6:41 et in die secundo iterum creasti spiritum firmamenti et imperasti ei, ut divideret et divisionem faceret inter aquas, ut pars quidem sursum recederet, pars vero deorsum maneret.

6:42 et tertio die imperasti aquis congregari in septima parte terrae, sex vero partes siccasti et conservasti, ut ex his sint coram te ministrantia seminata adeo et culta.

6:43 verbum enim tuum processit, et opus statim fiebat.

6:44 processit enim subito fructus multitudinis immensus et concupiscentia gustus multiformis et flores colore inimitabili et odores odoramentis investigabiles. et die tertio haec facta sunt.

6:45 quarta autem die imperasti fieri solis splendorem, lunae lumen stellarum dispositionem,

6:46 et imperasti eis, ut deservirent futuro plasmato homini.

6:47 quinto autem die dixisti septimae parti ubi erat aqua congregata, ut procrearet animalia, volatilia et pisces, et ita fiebat

6:48 aqua muta et sine anima, quod ei iuebatur, animalia faciens, ut ex hoc mirabilia tua nationes enarrent.

6:49 et tunc conservasti duas animas, nomen uni vocasti Enoch et nomen secundi vocasti Leviathan.

6:50 et separasti ea ab alterutro; non enim poterat septima pars ubi erat aqua congregata capere ea.

6:51 et dedisti Enoch unam partem quae siccata est tertio die, ut inhabitet in ea, ubi sunt montes mille.

6:52 Leviathae autem dedisti septimam partem humidam. et servasti ea, ut fiant in devorationem quibus vis et quando vis.

6:53 sexto autem die imperasti terrae, ut crearet coram te iumenta et bestias et reptilia,

6:54 et super his Adam, quem constituisti ducem super omnibus factis quae fecisti, et ex eo educimur nos omnes quem elegisti populum.

6:55 haec autem omnia dixi coram te, Domine, quoniam dixisti quia propter nos creasti primogenitum saeculum.

6:56 residuas autem gentes ab Adam natas dixisti eas nihil esse, et quoniam salivae adsimilatae sunt, et sicut stillicidium de vaso similasti abundantiam eorum.

6:57 et nunc, Domine, ecce istae gentes quae in nihilum deputatae sunt dominari nostri et devorare nos.

6:58 nos autem populus tuus quem vocasti primogenitum, unigenitum, aemulatorem, carissimum, traditi sumus in manibus eorum.

6:59 et si propter nos creatum est saeculum, quare non hereditatem possidemus nostrum saeculum? usquequo haec?

7:1 et factum est cum finissem loqui verba haec, et missus est ad me angelus, qui missus fuerat ad me primis noctibus,

7:2 et dixit ad me: surge, Ezra, et audi sermones quos veni loqui ad te.

7:3 et dixi: loquere, dominus meus. et dixit ad me: mare positum est in spatioso loco ut esset altum et inmensum.

7:4 erit autem ei introitus in angusto loco positus, ut esset similis fluminis.

7:5 si quis enim volens voluerit ingredi mare videre eum vel dominari eius, si non transierit angustum, in latitudinem venire quomodo poterit?

7:6 item aliud: civitas est aedificata et posita in loco campestri, est autem plena omnium bonorum.

7:7 introitus autem eius angustus et in praecipiti positus, ut esset a dextris quidem ignis, a sinistris vero aqua alta.

7:8 semita autem est una sola inter eos posita, hoc est ignis et aqua, ut non capiat semita nisi solummodo vestigium hominis.

7:9 si autem data dabitur civitas homini in hereditatem, si non heres antepositum periculum pertransierit, quomodo accipiet hereditatem suam?

7:10 et dixi: sic, domine. et dixit ad me: sic est et Israhel pars.

7:11 propter eos enim feci saeculum, et quando transgressus est Adam constitutiones meas, iudicatum est quod factum est.

7:12 et facti sunt introitus huius saeculi angusti et dolentes et laboriosi, paucae autem et malae et periculorum plenae et laborum magnorum fultae.

7:13 nam maioris saeculi introitus spatiosi et securi et facientes immortalitatis fructum.

7:14 si ergo non ingredienti ingressi fuerint qui vivunt angusta et vana haec, non poterunt recipere quae sunt reposita.

7:15 nunc ergo tu quare conturbaris, corruptibilis cum sis? et quid moveris tu, cum sis mortalis?

7:16 et quare non accepisti in corde tuo quod futurum, sed quod in praesenti?

7:17 et respondi et dixi: dominator domine, ecce disposuisti in lege tua, quoniam iusti hereditabunt haec, impii autem peribunt.

7:18 iusti autem ferent angusta sperantes spatiosa; qui enim impie gesserunt, et angustiam passi sunt et spatiosa non viderunt.

7:19 et dixit ad me: non es iudex super Dominum neque intellegens super Altissimum.

7:20 pereant enim multi praesentes, quam neglegatur quae anteposita est Dei lex.

7:21 mandans enim mandavit Dominus venientibus quando venerunt, quid facientes viverent, et quid observantes non punirentur.

7:22 hii autem non sunt persuasi et contradixerunt ei. et constituerunt sibi cogitamenta vanitatis

7:23 et proposuerunt sibi circumventiones delictorum. et superdixerunt Altissimum non esse, et vias eius non cognoverunt.

7:24 et legem eius spreverunt et sponsiones eius abnegaverunt et legitimis eius fidem non habuerunt et opera eius non perfecerunt.

7:25 propter hoc, Ezra, vacua vacuis et plena plenis.

7:26 ecce enim tempus veniet, et erit quando venient signa quae praedixi tibi, et apparebit sponsa et apparens civitas et ostendetur quae nunc subducitur terra.

7:27 et omnis qui liberatus est de praedictis malis, ipse videbit mirabilia mea.

7:28 revelabitur enim Filius meus Iesus cum his qui cum eo, et iucundabit qui relictis sunt annis quadringentis.

7:29 et erit post annos hos, et morietur Filius meus Christus et omnes qui spiramentum habent hominis.

7:30 et convertetur saeculum in antiquum silentium diebus septem sicut in prioribus initiis, ita ut nemo derelinquatur.

7:31 et erit post dies septem, et excitabitur qui nondum vigilat saeculum et morietur corruptum.

7:32 et terra reddet qui in eam dormiunt, et pulvis qui in eo silentio habitant, et promptuaria reddent quae eis commendatae sunt animae.

7:33 et revelabitur Altissimus super sedem iudicii, et pertransibunt misericordiae, et longanimitas congregabitur,

7:34 iudicium autem solum remanebit. et veritas stabit et fides convalescet,

7:35 et opus subsequetur et merces ostendetur. et iustitiae vigilabunt et iniustitiae non dormibunt.

7:36 et apparebit lacus tormenti et contra illum erit locus requietionis, et clibanus gehennae ostendetur et contra eam iucunditatis paradisos.

7:37 et dicet tunc Altissimus ad excitas gentes: videte et intellegite quem negastis vel cui non servistis vel cuius diligentias sprevistis.

7:38 videte contra et in contra, hic iucunditas et requies et ibi ignis et tormenta. haec autem loquetur ad eos in die iudicii.

7:39 haec talis quae neque solem habet neque lunam neque stellas,

7:40 neque nubem neque tonitruum neque coruscationem, neque ventum neque aquam neque aerem, neque tenebras neque sero neque mane,

7:41 neque aestatem neque ver neque aestum, neque hiemem neque gelum neque frigus, neque grandinem neque pluviam neque ros,

7:42 neque meridiem neque noctem neque ante lucem, neque nitorem neque claritatem neque lucem, nisi solummodo splendorem claritatis Altissimi, unde omnes incipiant videre quae anteposita sunt.

7:43 spatium enim habebit sicut ebdomada annorum.

7:44 hoc est iudicium meum et constitutio eius, tibi autem soli ostendi haec.

7:45 et respondi: tunc et dixi, domine, et nunc dico: beati praesentes et observantes quae a te constituta sunt.

7:46 sed de quibus erat oratio mea, quis enim est de praesentibus qui non peccavit, vel quis natorum qui non praeterivit sponsonem tuam.

7:47 et nunc video, quoniam ad paucos pertinebit futurum saeculum iucunditatem facere, multis autem tormenta.

7:48 increvit enim in nos cor malum, quod nos abalienavit ab his et deduxit nos in corruptionem, et itinera mortis ostendit nobis, semitas perditionis, et longe fecit nos a vita; et hoc non paucos, sed paene omnes qui creati sunt.

7:49 et respondit ad me et dixit: audi me et instruam te et de sequenti corripiam te.

7:50 propter hoc non fecit Altissimus unum saeculum sed duo.

7:51 tu enim quia dixisti non esse multos iustos sed paucos, impios vero multiplicari, audi ad haec.

7:52 lapides electos si habueris paucos valde, ad numerum eorum conpones eos tibi, plumbum autem et fictile abundat.

7:53 et dixi: domine, quomodo poterit?

7:54 et dixit ad me: non hoc solummodo, sed interroga terram et dicet tibi, adulare ei et narrabit tibi.

7:55 dices enim ei: aurum creas et argentum et aeramentum et ferrum quoque et plumbum et fictile.

7:56 multiplicatur autem argentum super aurum, et aeramentum super argentum, et ferrum super aeramentum, plumbum super ferrum, et fictile super plumbum.

7:57 aestima ergo tu quae haec sint pretiosa et desiderabilia, quod multiplicatur aut quod rarum nascitur.

7:58 et dixi: dominator domine, quod abundat vilius, quod enim rarius pretiosius est.

7:59 et respondit ad me et dixit: in te ista pondera quae cogitasti, quoniam qui habet quod difficile est, gaudet super eum qui habet abundantia.

7:60 sic et a me repromissa creatura. iucundabor enim super paucis qui salvabuntur, propterea quod ipsi sunt qui gloriam meam nunc dominationem fecerunt et per quos nunc nomen meum nominatum est.

7:61 et non contristabor super multitudinem eorum qui perierunt, ipsi enim sunt qui vaporibus nunc adsimilati sunt et flammae ac fumo adaequati sunt et exarserunt et ferverunt et extincti sunt.

7:62 et respondi et dixi: o tu terra, quid peperisti? si sensus factus est de pulvere sicut et cetera creatura,

7:63 melius enim erat et ipsum pulverem non esse natum, ut non sensus inde fieret.

7:64 nunc autem nobiscum crescit sensus, et propter hoc torquemur, quoniam scientes perimus.

7:65 lugeat hominum genus et agrestes bestiae laetentur; lugeant omnes qui nati sunt, quadrupedia vero et pecora iucundentur.

7:66 multum enim melius est illis quam nobis. non enim sperant iudicium, nec enim sciunt cruciamenta nec salutem post mortem repromissam sibi.

7:67 nobis autem quid prodest, quoniam salvati salvabimur sed tormento tormentabimur?

7:68 omnes enim qui nati sunt commixti sunt iniquitatibus et pleni sunt peccatis et gravati delictis.

7:69 et si non essemus post mortem in iudicio venientes, melius fortassis nobis venisset.

7:70 et respondit ad me et dixit: et quando Altissimus faciens faciebat saeculum et Adam et omnes qui ex eo venerunt, primum praeparavit iudicium et quae sunt iudicii.

7:71 et nunc de sermonibus tuis intellege, quoniam dixisti quia sensus nobiscum crescit.

7:72 qui ergo commorantes sunt in terra hinc cruciabuntur, quoniam sensum habentes iniquitatem fecerunt, et mandata accipientes non servaverunt ea, et legem consecuti fraudaverunt eam quam acceperunt.

7:73 et quid habebunt dicere in iudicio vel quomodo respondebunt in novissimis temporibus?

7:74 quantum enim tempus, ex quo longanimitatem habuit Altissimus his qui inhabitant saeculum, et non propter eos, sed propter ea quae providit tempora.

7:75 et respondi et dixi: si inveni gratiam coram te, domine demonstra et hoc servo tuo, si post mortem vel nunc quando reddemus unusquisque animam suam, si conservati conservabimur in requie, donec veniant tempora illa in quibus incipies creaturam renovare aut amodo cruciabimur?

7:76 et respondit ad me et dixit: ostendam tibi et hoc. tu autem noli commisceri cum eis qui spreverunt, neque connumeres te cum his qui cruciantur.

7:77 etenim est tibi thesaurus operum repositus apud Altissimum, sed non tibi demonstrabitur usque in novissimis temporibus.

7:78 nam de morte sermo: quando profectus fuerit terminus sententiae ab Altissimo ut homo moriatur, recedente inspiratione de corpore ut dimittatur iterum ad eum qui dedit, adorare gloriam Altissimi primum.

7:79 et si quidem esset eorum qui spreverunt et non servaverunt viam Altissimi et eorum qui contempserunt legem eius et eorum qui oderunt eos qui timent Deum,

7:80 haec inspirationes inhabitationes non ingredientur, sed vagantes erunt amodo in cruciamentis, dolentes semper et tristes, per septem vias.

7:81 via prima, quia spreverunt legem Altissimi.

7:82 secunda via, quia iam non possunt reversionem bonam facere, ut vivant.

7:83 tertia via, vident repositam mercedem his qui testamentis Altissimi crediderunt.

7:84 quarta via, considerabunt sibi in novissimis repositum cruciamentum.

7:85 quinta via, videntes aliorum habitacula ab angelis conservari cum silentio magno.

7:86 sexta via, videntes quemadmodum de eis pertransientem cruciamentum.

7:87 septima via, quae omnium supradictarum viarum maior est, quoniam detabescunt in confusione et consumentur inhonoribus et marcescent in timoribus, videntes gloriam Altissimi coram quem viventes peccaverunt et coram quem incipient in novissimis temporibus iudicari.

7:88 nam eorum qui servaverunt vias Altissimi ordo hic est, quando separari incipient a vaso corruptibili.

7:89 in eo tempore commoratae servierunt cum labore Altissimo et omni hora sustinuerunt periculum, uti perfecte custodirent legislatoris legem.

7:90 propter quod hic de his sermo:

7:91 in primis vident cum exultatione multa gloriam eius qui suscipit eas, requiescent enim per septem ordines.

7:92 ordo primus, quoniam cum labore multo certati sunt, ut vincerent cum eis plasmatum cogitamentum malum, ut non eas seducat a vita ad mortem.

7:93 secundus ordo, quoniam vident complicationem in qua vagantur impiorum animae et quae in eis manet punitio.

7:94 tertius ordo, videntes testimonium quod testificatus est eis qui plasmavit eas, quoniam viventes servaverunt quae per fidem data est lex.

7:95 quartus ordo, intellegentes requiem quam nunc in promptuariis eorum congregati requiescent cum silentio multo ab angelis conservati, et quae in novissimis eorum manet gloriam.

7:96 quintus ordo, exultantes quomodo corruptibile effugerunt nunc, et futurum quomodo hereditatem possidebunt, adhuc autem videntes angustum et labore plenum quo iam liberati sunt et spatiosum incipiunt recipere, frutescentes et immortales.

7:97 sextus ordo, quando eis ostendetur quomodo incipiet vultus eorum fulgere sicut sol, et quomodo incipient stellis adsimilari lumini, amodo non corrupti.

7:98 septimus ordo, qui est omnibus supradictis maior, quoniam exultabunt cum fiducia et quoniam confidebunt non confusi et gaudebunt non reverentes; festinant enim videre vultum eius cui serviunt viventes et a quo incipiunt gloriosi mercedem recipere.

7:99 hic ordo animarum iustorum, ut amodo adnuntiatur; praedictae viae cruciatus quas patiuntur amodo qui neglexerint.

7:100 et respondi et dixi: ergo dabitur tempus animabus, postquam separatae fuerint de corporibus, ut videant de quo mihi dixisti?

7:101 et dixit mihi: septem diebus erit libertas earum, ut videant in septem diebus qui praedicti sunt sermones, et postea congregabuntur in habitaculis suis.

7:102 et respondi et dixi: si inveni gratiam ante oculos tuos, demonstra mihi adhuc servo tuo, si in die iudicii iusti impios excusare poterint vel deprecari pro eis Altissimum,

7:103 si patres pro filiis vel filii pro parentibus, si fratres pro fratribus, si adfines pro proximis, si fidentes pro carissimis.

7:104 et respondit ad me et dixit: quoniam invenisti gratiam coram oculis meis, et hoc tibi demonstrabo. dies iudicii audax est et omnibus signaculum veritatis demonstrans. quemadmodum nunc non mittit pater filium vel filius patrem aut dominus servum vel fidus carissimum, ut pro eo intellegat aut dormiat aut manducet aut curetur,

7:105 sic numquam nemo pro aliquo rogabit; omnes enim portabunt unusquisque tunc iniustitias suas aut iustitias.

7:106 et respondi et dixi: et quomodo invenimus modo, quoniam rogavit primus Abraham propter Sodomitas, et Moyses pro patribus qui in deserto peccaverunt,

7:107 et Iesus qui post eum pro Israhel in diebus Achar, et Samuhel in diebus Saul,

7:108 et David pro confractione, et Salomon pro eis qui in sanctificationem,

7:109 et Helias pro his qui pluviam acceperunt et pro mortuo ut viveret,

7:110 et Ezechias pro populo in diebus Sennacherib, et multi pro multis?

7:111 si ergo modo, quando corruptibile increvit et iniustitia multiplicata est, exoraverunt iusti pro impiis quare et tunc sic non erit?

7:112 et respondit ad me et dixit: praesens saeculum non est finis, gloria in eo non frequens manet, propter hoc oraverunt qui potuerunt pro invalidis.

7:113 dies enim iudicii erit finis temporis huius et initium futuri immortalis temporis, in quo pertransivit corruptela,

7:114 soluta est intemperantia, abscisa est incredulitas, crevit autem iustitia, orta est veritas.

7:115 tunc ergo nemo poterit misereri eius qui in iudicio victus fuerit, neque demergere eum qui vicerit.

7:116 et respondi et dixi: hic sermo meus primus et novissimus, quoniam melius erat non dare terram Adam vel, cum iam dedisset, coercere eum ut non peccaret.

7:117 quid enim prodest omnibus in praesenti vivere in tristitia et mortuos sperare punitionem?

7:118 o tu quid fecisti, Adam? si enim tu peccasti, non est factum solius tuus casus sed et nostrum qui ex te advenimus.

7:119 quid enim nobis prodest, si promissum est nobis immortale tempus, nos vero mortalia opera egimus?

7:120 et quoniam praedicta est nobis perennis spes, nos vero pessime vani facti sumus?

7:121 et quoniam reposita sunt habitacula sanitatis et securitatis, nos vero male conversati sumus?

7:122 et quoniam incipiet gloria Altissimi protegere eos qui caste conversati sunt, nos autem pessimis viis ambulavimus?

7:123 et quoniam ostendetur paradisu, cuius fructu incorruptu perseverat, in quo est saturitas et medella,

7:124 nos vero non ingrediemur, ingratis enim locis conversati sumus?

7:125 et quoniam super stellas fulgebunt facies eorum qui abstinentiam habuerunt, nostrae vero facies super tenebras nigrae?

7:126 non enim cogitavimus viventes quando iniquitatem faciebamus, quid incipientes post mortem pati.

7:127 et respondit et dixit: hoc est cogitamentum certaminis, quem certavit qui super terram natus est homo,

7:128 ut si victus fuerit patiatur quod dixisti, si autem vicerit recipiet quod dico,

7:129 quoniam haec est via, quam Moyses dixit cum viveret ad populum dicens: elige tibi vitam ut vivas.

7:130 non crediderunt autem ei, sed nec post eum prophetis, sed nec mihi qui locutus sum ad eos,

7:131 quoniam non esset tristitia in perditione eorum, sicut et futurum est gaudium super eos quibus persuasa est salus.

7:132 et respondi et dixi: scio, domine, quoniam nunc vocatus est Altissimus misericors, in eo quod misereatur qui nondum in saeculo advenerunt,

7:133 et miserator, in eo quod miseretur illis qui conversionem faciunt in lege eius,

7:134 et longanimis, quoniam longanimitatem praestat his qui peccaverunt quasi suis operibus,

7:135 et munificus, quoniam quidem donare vult pro exigere,

7:136 et multae misericordiae, quoniam multiplicat magis misericordias his qui praesentes sunt et qui praeterierunt et qui futuri sunt.

7:137 si enim non multiplicaverit, non vivificabitur saeculum cum his qui habitant in eo.

7:138 et donator, quoniam si non donaverit de bonitate sua, ut adleventur hii qui iniquitates fecerunt de suis iniquitatibus, non poterit decies millesima pars hominum vivificari,

7:139 et iudex, si non ignoverit his qui creati sunt verbo eius et deleverit multitudinem contemptionum, non fortassis derelinquentur innumerabilem multitudinem nisi pauci valde.

8:1 et respondit ad me et dixit: hoc saeculum fecit Altissimus propter multos, futurum autem propter paucos.

8:2 dicam autem coram te similitudinem, Ezra. quomodo autem interrogabis terram et dicet tibi, quoniam dabit terram multam magis unde fiat fictile, parvum autem pulverem unde aurum fit, sic et actus praesentis saeculi.

8:3 multi quidem creati sunt, pauci autem salvabuntur.

8:4 et respondi et dixi: absolve ergo anima sensum et devoret quod sapit.

8:5 convenisti inobaudire et profecta es nolens, nec enim tibi est datum spatium nisi solum modicum vivere.

8:6 o Domine super nos, si permittes servo tuo, ut oremus coram te et des nobis semen cordis et sensui culturam unde fructum fiat, unde vivere possit omnis corruptus qui portabit locum hominis.

8:7 solus enim es, et una plasmatio nos sumus manuum tuarum, sicut locutus es.

8:8 et quoniam vivificas nunc in matrice plasmatum corpus et praestas membra, conservatur in igne et aqua tua creatio et novem mensibus patitur tua plasmatio tuae creaturae quae in eo creata est.

8:9 ipsum autem quod servat et quod servatur utraque servabuntur servatione tua. et quando iterum reddit matrix quae in ea creverint,

8:10 imperasti ut ex ipsis membris, hoc est mamillis, praebere lac, fructum mamillarum.

8:11 ut nutriatur id quod plasmatum est usque in tempus aliquem. et postea dispones eum tuae misericordiae,

8:12 enutristi eum tuae iustitiae, et erudisti eum in lege tua et corripuisti eum tuo intellectu,

8:13 et mortificabis eum ut tuam creaturam et vivificabis eum ut tuum opus.

8:14 si ergo perdideris qui tantis laboribus plasmatus est tuo iussu, facili ordine, et ut quid fiebat?

8:15 et nunc dicens dicam: de omni homine tu magis scis, de populo autem tuo quod mihi dolet,

8:16 et de hereditate tua propter quam lueo, et de Israhel propter quem tristis sum, et de semine Iacob propter quod conturbor.

8:17 ideo incipiam orare coram te pro me et pro eis, quoniam video lapsos nostros qui inhabitamus terram,

8:18 sed audiui celeritatem iudicii quod futurum est.

8:19 ideo audi meam vocem et intellege sermonum meorum, et loquar coram te.

8:20 initium verborum Ezrae priusquam adsumeretur, et dixit: Domine qui habitas in saeculum, cuius oculi elati et superna in aerem,

8:21 et cuius thronus inaestimabilis et gloria inconprehensibilis, cui adstat exercitus angelorum cum tremore,

8:22 quorum servatio in vento et igni convertitur, cuius verbum verum et dicta perseverantia,

8:23 cuius iussio fortis et dispositio terribilis, cuius aspectus arefecit abyssos et indignatio tabescere facit montes et veritas testificatur.

8:24 exaudi, Domine, orationem servi tui et auribus percipe precationem figmenti tui, intende verba mea.

8:25 dum enim vivo loquar et dum sapio respondeam.

8:26 ne aspicias populi tui delicta, sed qui tibi in veritate serviunt.

8:27 nec adendas impie agentium studia, sed qui tua testimonia cum doloribus custodierunt.

8:28 neque cogites qui in conspectu tuo false conversati sunt, sed memorare qui ex voluntate tuum timorem cognoverunt.

8:29 neque volueris perdere qui pecorum mores habuerunt, sed respicias eos qui legem tuam splendide docuerunt.

8:30 neque indigneris eis qui bestiis peius sunt iudicati, sed diligas eos qui semper in tua gloria confiderunt.

8:31 quoniam nos et patres nostri mortalibus moribus egimus, tu autem propter nos peccatores misericors vocaberis.

8:32 si enim desideraveris ut nostri miserearis, tunc misericors vocaberis, nobis enim non habentibus opera iustitiae.

8:33 iusti enim, quibus sunt operae multae repositae apud te, ex propriis operibus recipient mercedem.

8:34 quid est enim homo, ut ei indigneris, aut genus corruptibile, ut ita amariceris de ipso.

8:35 in veritate enim nemo de genitis est qui non impie gessit, et de confitentibus qui non deliquit.

8:36 in hoc enim adnuntiabitur iustitia tua, et bonitas tua Domine, cum misertus fueris eis qui non habent substantiam operum bonorum.

8:37 et respondit ad me et dixi: recte locutus es aliqua, et iuxta sermones tuos sic et fiet,

8:38 quoniam vere non cogitabo super plasma eorum qui peccaverunt aut mortem aut iudicium aut perditionem,

8:39 sed iucundabor super iustorum figmentum, peregrinationes quoque et salvationes et mercedis receptiones.

8:40 quomodo ergo locutus sum, sic et est.

8:41 sicut enim agricola serit super terram semina multa et plantationis multitudinem plantat, sed non in tempore non omnia quae seminata sunt salvabuntur, sed nec omnia quae plantata sunt radicabunt, sic et qui in saeculo seminati sunt non omnes salvabuntur.

8:42 et respondi et dixi: si inveni gratiam loquar.

8:43 quoniam semen agricolae, si non ascenderit -- non enim accepit pluviam tuam in tempore -- et si corruptum fuerit multitudine pluviae,

8:44 hoc perit; sed homo qui manibus tuis plasmatus est et tuae imagini nominatus, quoniam similatus est per quem omnia plasmasti, et similasti eum semini agricolae.

8:45 non super nos, sed parce populo tuo et miserere hereditati tuae, tuae enim creaturae misereris.

8:46 et respondit ad me et dixit: quae sunt praesentia praesentibus et quae futura futuris.

8:47 multum enim tibi restat, ut possis diligere meam creaturam super me. tu autem frequenter te et ipsum proximasti iniustis numquam.

8:48 sed et in hoc mirabilis eris coram Altissimo,

8:49 quoniam humiliasti te, sicut decet te, et non iudicasti te inter iustos. plurimum glorificeris,

8:50 propter quod miseriae multae miserabiles efficientur qui inhabitant saeculum in novissimis, quia in multa superbia ambulaverunt.

8:51 tu autem pro te intellege et de similibus tuis inquire gloriam.

8:52 vobis enim apertus est paradisos, plantata est arbor vitae, praeparatum est futurum tempus praeparata est abundantia, aedificata est civitas, probata est requies, perfecta est bonitas ante perfecta sapientia.

8:53 radix signata est a vobis, infirmitas extincta est a vobis et mors absconsa est, infernum fugit et corruptio in oblivionem.

8:54 transierunt dolores et ostensus est in finem thesaurus immortalitatis.

8:55 noli ergo adicere inquirendo de multitudine eorum qui pereunt.

8:56 nam et ipsi accipientes libertatem spreverunt Altissimum et legem eius contempserunt et vias eius dereliquerunt.

8:57 adhuc autem et iustos eius conculcaverunt.

8:58 et dixerunt in corde suo non esse Deum, et quidem scientes quoniam moriuntur.

8:59 sicut enim vos suscipient quae praedicta sunt, sic eos sitis et cruciatus quae praeparata sunt, non enim Altissimus vo v. A. A hominem disperdi.

8:60 sed ipsi qui creati sunt coinquinaverunt nomen eius qui fecit eos, et ingrati fuerunt ei qui praeparavit eis nunc vitam.

8:61 quapropter iudicium meum modo adpropinquat,

8:62 quod non omnibus demonstravi nisi tibi et tibi similibus paucis. et respondi et dixi:

8:63 ecce nunc, Domine, demonstrasti mihi multitudinem signorum quae incipies facere in novissimis, sed non demonstrasti mihi quo tempore.

9:1 et respondit ad me et dixit: metiens metire in temet ipso, et erit cum videris, quoniam transivit pars quaedam signorum quae praedicta sunt,

9:2 tunc intelleges, quoniam ipsud est tempus, in quo incipiet Altissimus visitare saeculum qui ab eo factus est.

9:3 et quando videbitur in saeculo motio locorum, populorum turbatio, gentium cogitationes, ducum inconstantia, principum turbatio.

9:4 et tunc intelleges, quoniam de his erat Altissimus locutus a diebus qui fuerunt ante ab initio.

9:5 sicut enim omne quod factum est in saeculo, initium per consummationem et consummatio manifesta,

9:6 sic et Altissimi tempora, initia manifesta in prodigiis et virtutibus, et consummatio in actu et in signis.

9:7 et erit, omnis qui salvus factus fuerit et qui poterit effugere per opera sua vel per fidem in qua credidit, is

9:8 relinquetur de praedictis periculis et videbit salutare meum in terra mea et in finibus meis, quae sanctificavi mihi a saeculo.

9:9 et tunc mirabuntur qui nunc abusi sunt vias meas, et in cruciamentis commorabuntur hii qui eos proiecerunt in contemptu.

9:10 quotquot enim non cognoverunt me viventes beneficia consecuti,

9:11 et quotquot fastidierunt legem meam, cum adhuc erant habentes libertatem,

9:12 et cum adhuc esset eis apertum paenitentiae locus non intellexerunt sed spreverunt, hos oportet post mortem in cruciamento cognoscere.

9:13 tu ergo adhuc noli curiosus esse quomodo impii cruciabuntur, sed inquire quomodo iusti salvabuntur, et quorum saeculum et propter quos saeculum et quando.

9:14 respondi et dixi:

9:15 olim locutus sum et nunc dico et postea dicam, quoniam plures sunt qui pereunt quam qui salvabuntur,

9:16 sicut multiplicat fluctus super guttam. et respondit ad me et dixit:

9:17 qualis ager, talia et semina, et quales flores, tales et tincturae, et qualis opera, talis et creatio, et qualis agricola, talis et area. quoniam tempus erat saeculi,

9:18 et tunc cum essem parans eis, his qui nunc, antequam fieret illis saeculum in quo inhabitarent, et nemo contradixit mihi

9:19 tunc, nec enim erat quisquam, et nunc creati in hoc mundo parato et mensa indeficienti et lege investigabili, corrupti sunt moribus eorum.

9:20 et consideravi saeculum meum, et ecce erat perditum et orbem meum, et ecce erat periculi propter cogitationes quae in eo advenerunt.

9:21 Et vidi et peperci eis vix valde, et salvavi mihi acinum de botru et plantationem de tribu multa.

9:22 pereat ergo multitudo quae sine causa nata est, et servetur acinus meus et plantatio mea, quia cum multo labore perfeci haec.

9:23 tu autem si adhuc intermittas septem dies alios, sed non ieiunabis in eis,

9:24 ibis autem in campum florum, ubi domus non est aedificata, et manduca solummodo de floribus campi, et carnem non gustabis et vinum non bibes sed solummodo flores,

9:25 et deprecare Altissimum sine intermissione, et veniam et loquar tecum.

9:26 et profectus sum, sicut dixit mihi, in campum quod vocatur Ardat, et sedi ibi in floribus et de herbis agri manducavi et facta est esca earum mihi in saturitatem.

9:27 et factum est post dies septem, et ego discumbebam supra faenum et cor meum iterum turbabatur sicut et ante.

9:28 et apertum est os meum et inchoavi dicere coram Altissimo et dixi:

9:29 o Domine, in nobis ostendens ostensus es patribus nostris in deserto, quando erant exientes de Aegypto et quando veniebant in deserto quod non calcatur et infructuoso, et dicens dixisti:

9:30 tu Israhel audi me, et semen Iacob intendite sermonibus meis.

9:31 ecce enim ego semino in vobis legem meam, et faciet in vobis fructum, et glorificamini in eo per saeculum.

9:32 nam patres nostri accipientes legem non servaverunt et legitima mea non custodierunt. et factum est fructum legis non periens; nec enim poterat, quoniam tuus erat.

9:33 nam qui acceperunt perierunt, non custodientes quod in eis seminatum fuerat.

9:34 et ecce consuetudo est ut, cum acceperit terra semen vel navem mare vel vas aliud escas vel potus,, et cum fuerit ut exterminetur

9:35 quod seminatum est vel quod missum est vel quae suscepta sunt, exterminentur haec, susceptoria vero manent. apud nos si enim non sic factum est.

9:36 nos quidem qui legem accepimus peccantes peribimus et cor nostrum quod suscepit eam.

9:37 nam lex non perit sed permanet in suo honore.

9:38 et cum loquor haec in corde meo, et respexi oculis meis et vidi mulierem in dextera parte, et ecce haec lugebat et plorabat cum voce magna, et animo dolebat valde, et vestimenta eius discisa et cinis super caput eius.

9:39 et dimisi cogitatus in quibus eram cogitans et conversus sum ad eam et dixi ei:

9:40 ut quid fles et quid doles animo? et dixit ad me:

9:41 dimitte me, dominus meus, ut defleam me et adiciam dolorem, quoniam valde amara sum animo et humiliata sum valde.

9:42 et dixi ei: quid passa es, dic mihi. et dixit ad me:

9:43 sterilis fui ego famula tua et non peperii habens maritum annis triginta.

9:44 ego enim per singulas horas et per singulos dies in annis triginta his deprecabar Altissimum nocte ac die.

9:45 et factum est post triginta annos, exaudivit me Deus ancillae tuae et pervidit humilitatem meam et attendit tribulationi meae et dedit mihi filium. et iucundata sum super eum valde ego et vir meus et omnes cives mei, et honorificabamus valde Fortem.

9:46 et nutrivi eum cum labore multo.

9:47 et factum est cum crevisset et venissem accipere illi uxorem, et feci diem epuli.

10:1 et factum est cum introisset filius meus in thalamo suo, cecidit et mortuus est.

10:2 et evertimus omnes lumina, et surrexerunt omnes cives mei ad consolandam me, et quievi usque in alium diem usque noctem.

10:3 et factum est cum omnes quievissent ut me consolarentur ut quiescerem, et surrexi nocte et fugi et veni, sicut vides, in hoc campo.

10:4 et cogito iam non reverti in civitatem sed hic consistere, et neque manducabo neque bibam, sed sine intermissione lugere et ieiunare usque dum moriar.

10:5 et dereliqui adhuc sermones in quibus eram et respondi cum iracundia ad eam et dixi:

10:6 stulta super omnes mulieres, non vides luctum nostrum et quae nobis contigerunt.

10:7 quoniam Sion mater nostra omnium in tristitia contristatur et humilitate humiliata est. lugete validissime

10:8 et nunc quoniam omnes lugemus, et tristes este quoniam omnes contristati sumus. tu autem contristaris in uno filio.

10:9 interroga enim terram et dicet tibi, quoniam haec est quae debeat lugere tantorum superstes germinantium.

10:10 et ex ipsa initio omnes nati et alii venient, et ecce paene omnes in perditionem ambulant et in exterminium fit multitudo eorum.

10:11 et quis ergo debet lugere magis nisi haec quae tam magnam multitudinem perdidit, quam tu quae pro uno doles? si autem dices mihi

10:12 quoniam non est similis planctus meus terrae, quoniam fructum ventris mei perdidit, quem cum maeroribus peperit et cum doloribus genui,

10:13 terra autem secundum viam terrae, abiit quae in ea multitudo praesens quomodo et venit et ego tibi dico:

10:14 sicut tu cum dolore peperisti, sic et terra dedit fructum suum hominem ab initio ei qui fecit eam.

10:15 nunc ergo retine apud temet ipsam dolorem tuum et fortiter fer quae tibi contigerunt casus.

10:16 si enim iustificaveris terminum Dei, et filium tuum recipies in tempore et in mulieribus conlaudaberis.

10:17 ingredere ergo in civitatem ad virum tuum. et dixit ad me:

10:18 non faciam neque ingrediar civitatem, sed hic moriar.

10:19 et adposui adhuc loqui ad eam et dixi:

10:20 noli facere sermonem hunc, sed consenti persuaderi -- quid enim casus Sion -- et consolare propter dolorem Hierusalem.

10:21 vides enim, quoniam sanctificatio nostra deserta effecta est et altare nostrum demolitum est et templum nostrum destructum est,

10:22 et psalterium nostrum humiliatum est et hymnus noster conticuit et exultatio nostra dissoluta est, et lumen candelabri nostri extinctum est et arca testamenti nostri direpta est et sancta nostra contaminata sunt, et nomen quod nominatum est super nos paene profanatum est, et liberi nostri contumeliam passi sunt, et sacerdotes nostri succensi sunt et Levitae nostri in captivitate abierunt, et virgines nostrae coinquinatae sunt et mulieres nostrae vim passae sunt, et iusti nostri rapti sunt et parvuli nostri proditi sunt, et iuvenes nostri servierunt et fortes nostri invalidi facti sunt.

10:23 et quod omnium maius, signaculum Sion, quoniam resignata est de gloria sua nunc et tradita est in manibus eorum qui nos oderunt.

10:24 tu ergo excute tuam multam tristitiam et depone abs te multitudinem dolorum, ut tibi repropitiatur Fortis et requiem faciat tibi Altissimus, requietionem laborum.

10:25 et factum est cum loquebar ad eam, et ecce facies eius fulgebat valde subito, et species coruscus fiebat visus eius, ut etiam paverem valde ad eam, et cogitarem quid esset hoc.

10:26 et ecce subito emisit sonum vocis magnum timore plenum, ut commoveretur terra a sono. et vidi,

10:27 et ecce amplius mulier non comparebat mihi, sed civitas aedificabatur et locus demonstrabatur de fundamentis magnis. et timui et clamavi voce magna et dixi:

10:28 ubi est Urihel angelus, qui a principio venit ad me? quoniam ipse me fecit venire in multitudinem excessus mentis huius, et factus est finis meus in corruptionem et oratio mea in inproperium.

10:29 et cum essem loquens ego haec, et ecce venit ad me angelus qui in principio venerat ad me et vidit me,

10:30 et ecce eram positus ut mortuus et intellectus meus alienatus erat, et tenuit dexteram meam et confortavit me et statuit me super pedes meos et dixit mihi:

10:31 quid tibi est et quare conturbaris et quid conturbatum est intellectum tuum et sensus cordis tui? et dixi:

10:32 quoniam derelinquens dereliquisti me. ego quidem feci secundum sermones tuos et exivi in campum, et ecce vidi et video quod non possum enarrare. et dixit ad me:

10:33 sta ut vir, et commonebo te. et dixi:

10:34 loquere, dominus meus, tantum me noli derelinquere, ut non frustra moriar,

10:35 quoniam vidi quae non sciebam, et audio quae non scio.

10:36 aut numquid sensus meus fallitur et anima mea somniat?

10:37 nunc ergo deprecor te, ut demonstres servo tuo de excessu hoc. et respondit ad me et dixit:

10:38 audi me, et doceam te et dicam tibi de quibus times, quoniam Altissimus revelavit tibi mysteria multa.

10:39 vidit rectam viam tuam quoniam sine intermissione contristabar pro populo tuo et valde lugebas propter Sion.

10:40 hic ergo intellectus visionis: mulier quae tibi apparuit ante paululum,

10:41 quam vidisti lugentem et inchoasti consolare eam,

10:42 nunc autem iam non speciem mulieris vides, sed apparuit tibi civitas aedificari.

10:43 et quoniam enarrabat tibi de casu filii sui, haec absolutio est:

10:44 haec mulier quam vidisti haec est Sion, quam nunc conspicias ut civitatem aedificatam.

10:45 et quoniam dixit tibi, quia sterilis fuit annis triginta, propter quod erant anni saeculo tria milia, quando non erat in ea adhuc oblatio oblata.

10:46 et factum est post annos tres, et aedificavit Salomon civitatem et obtulit oblationes. tunc fuit quando peperit sterilis filium.

10:47 et quod tibi dixit quoniam nutrivi eum cum labore, haec erat habitatio Hierusalem.

10:48 et quoniam dixit tibi quod filius meus veniens in suo thalamo mortuus esset et contigisset ei casus, haec erat quae facta est ruina Hierusalem.

10:49 et ecce vidisti similitudinem eius, quomodo filium luget, et tu inchoasti consolare eam de his quae contigerunt. haec erant tibi aperienda.

10:50 et nunc videns Altissimus, quoniam ex animo contristatus es et quoniam ex toto corde pateris pro ea, ostendit tibi claritatem gloriae eius et pulchritudinem decoris eius.

10:51 propterea enim dixi tibi, ut maneres in campo, ubi domus non est aedificata.

10:52 sciebam enim ego, quoniam Altissimus incipiebat tibi ostendere haec.

10:53 propterea dixi tibi, ut venires in agrum, ubi non est fundamentum aedificii.

10:54 nec enim poterat opus aedificii hominis sustinere in loco, ubi incipiebat Altissimi civitas ostendi.

10:55 tu ergo noli timere neque expavescat cor tuum, sed ingredi et vide splendorem vel magnitudinem aedificii, quantum capax est tibi visu oculorum videre.

10:56 et post haec audies, quantum capit auditus aurium tuarum audire.

10:57 tu enim beatus es prae multis et vocatus es apud Altissimum sicut et pauci.

10:58 nocte autem quae in crastinum futura est manebis hic,

10:59 et ostendet tibi Altissimus eas visiones somniorum, quae faciet Altissimus his qui inhabitant super terram a novissimis diebus.

10:60 et dormivi illam noctem et aliam sicut dixerat mihi.

11:1 et factum est secunda nocte, et vidi somnium, et ecce ascendebat de mari aquila, cui erant duodecim alae pinnarum et capita tria.

11:2 et vidi, et ecce expandebat alas suas in omnem terram, et omnes venti caeli insuflabant ad eam et nubes ad eam colligebantur.

11:3 et vidi, et de pinnis eius nascebantur contrariae pinnae, et ipsae fiebant in pinnaculis minutis et modicis.

11:4 nam capita eius erant quiescentia, et de medium caput erat maius aliorum capitum, sed et ipsa quiescebat cum eis.

11:5 et vidi, et ecce aquila volavit in pinnis suis et regnavit super terram et super eos qui inhabitant in ea.

11:6 et vidi, quomodo subiecta erant ei omnia quae sub caelo, et nemo illi contradicebat, neque unus de creatura quae est super terram.

11:7 et vidi, et ecce surrexit aquila super ungues suos et emisit vocem pinnis suis dicens:

11:8 nolite omnes simul vigilare, dormite unusquisque in loco suo et per tempus vigilate,

11:9 capita autem in novissimo serventur.

11:10 et vidi, et ecce vox non exiebat de capitibus eius, sed de medietate corporis eius.

11:11 et numeravi contrarias pinnas eius, et ecce ipsae erant octo.

11:12 et vidi, et ecce a dextera parte surrexit una pinna et regnavit super omnem terram.

11:13 et factum est cum regnaret, et venit ei finis et non apparuit, ita ut non appareret locus eius. et sequens exsurrexit et regnabat et ipsa multum tenuit tempus.

11:14 et factum est cum regnaret, et veniebat finis eius, ut non appareret sicut prior.

11:15 et ecce vox emissa est illi dicens:

11:16 audi, tu quae toto tempore tenuisti terram, hoc adnuntii, antequam incipias non parere:

11:17 nemo post te tenebit tempus tuum, sed nec dimidium eius.

11:18 et levavit se tertia et tenuit principatum sicut priores, et non apparuit et ipsa.

11:19 et sic contingebat omnibus alis singillatim principatum gerere et iterum nusquam conparere.

11:20 et vidi, et ecce in tempore sequentes pinnae erigebantur et ipsae a dextera parte. ut tenerent et ipsae principatum; et ex his erant quae tenebant, sed tamen statim non conparescebant.

11:21 nam et aliquae ex eis erigebantur, sed non tenebant principatum.

11:22 et vidi post haec, et ecce non conparuerunt duodecim pinnae et duo pinnacula.

11:23 et nihil superavit in corpore aquilae nisi tria capita quiescentia et sex pinnacula.

11:24 et vidi, et ecce de sex pinnaculis divisa sunt duo et manserunt sub capite quod est ad dexteram partem; nam quattuor manserunt in loco suo.

11:25 et vidi, et ecce hae subalares cogitabant se erigere et tenere principatus.

11:26 et vidi, et ecce una erecta est, sed statim non conparuit.

11:27 et secunda, et haec velocius quam prior non conparuit.

11:28 et vidi, et ecce duae quae superaverunt apud semet ipsas cogitabant et ipsae regnare.

11:29 et in eo cum cogitarent, et ecce unum de quiescentium capitum, quod erat medium, evigilabat, hoc enim erat duorum capitum maior.

11:30 et vidi, quomodo complexa est duo capita secum,

11:31 et ecce conversum est caput cum his qui cum ea erant et comedit duas subalares quae cogitabant regnare.

11:32 hoc autem caput percontinuit omnem terram et dominavit qui inhabitant in ea cum labore multo, et potentatum tenuit orbem terrarum super omnes alas quae fuerunt.

11:33 et vidi post haec, et ecce medium caput subito non conparuit, et hoc sicut alae.

11:34 superaverunt autem duo capita, quae et ipsa similiter regnaverunt super terram et super eos qui habitant in ea.

11:35 et vidi, et ecce devoravit caput a dextera parte illud quod est a leva.

11:36 et audiui vocem dicentem mihi: conspice contra te et considera quod vides.

11:37 et vidi, et ecce sicut leo suscitatus de silva mugiens, et audiui quomodo emisit vocem hominis ad aquilam et dixit dicens:

11:38 audi tu, et loquar ad te, et dicit Altissimus tibi:

11:39 nonne tu es, quae superasti de quattuor animalibus quae feceram regnare saeculi mei, et ut per eos veniret finis temporum meorum?

11:40 et quartus veniens devicit omnia animalia quae transierunt, et potentatum tenens saeculum cum tremore multo et omnem orbem cum labore pessimo, et inhabitabant tot temporibus orbem terrarum cum dolo.

11:41 et iudicasti terram non cum veritate.

11:42 tribulasti enim mansuetos et laesisti quiescentes, odisti verum dicentes et dilexisti mendaces, et destruxisti habitationes eorum qui fructificabant, et humiliasti muros eorum qui te non nocuerunt.

11:43 et ascendit contumelia ad Altissimum et superbia tua ad Fortem.

11:44 et respexit Altissimus super sua tempora, et ecce finita sunt et saecula eius completa sunt.

11:45 propterea non apparens non appareas, tu aquila et alae tuae horribiles et pinnacula tua pessima et capita tua maligna et ungues tui pessimi et omne corpus tuum vanum,

11:46 uti refrigeret omnis terra et relevetur liberata de tua vi et speret iudicium et misericordiam eius qui fecit eam.

12:1 et factum est dum loqueretur leo verba haec ad aquilam, et vidi,

12:2 et ecce quod superaverat caput et non conparuit, et alae duae quae ad eum transierunt et erectae sunt ut regnarent, et erat regnum eorum exile et tumultu plenum.

12:3 et vidi et ecce ipsa non apparescebant, et omne corpus aquilae incendebatur, et expavescebat terra valde. et ego a multo excessu mentis et a magno timore vigilavi, et dixi spiritui meo:

12:4 ecce tu mihi praestitisti haec, in eo quod scrutas vias Altissimi.

12:5 ecce adhuc fatigatus sum animo et spiritu meo invalidus sum valde, et nec modica est in me virtus a multo timore quem expavi nocte hac.

12:6 nunc ergo orabo Altissimum, ut me confortet usque in finem.

12:7 et dixi: Dominator Domine, si inveni gratiam ante oculos tuos, et si iustificatus sum apud te prae multis, et si certum ascendit deprecatio mea ante faciem tuam,

12:8 conforta me et ostende servo tuo mihi interpretationem et distinctionem visus horribilis huius, ut plenissime consoles animam meam.

12:9 dignum enim me habuisti ostendere mihi temporum finem et temporum novissima. et dixit ad me:

12:10 haec est interpretatio visionis huius quam vidisti:

12:11 aquilam quam vidisti ascendentem de mari, hoc est regnum quartum, quod visum est in visu Danihelo fratri tuo,

12:12 sed non est illi interpretatum, quomodo ego nunc tibi interpretor vel interpretavi.

12:13 ecce dies veniunt, et exsurget regnum super terram et erit timoratio omnium regnorum quae fuerunt ante eam.

12:14 regnabunt autem in ea duodecim reges, unus post unum.

12:15 nam secundus qui incipiet regnare, ipse tenebit amplius tempus prae duodecim.

12:16 haec est interpretatio duodecim alarum quas vidisti.

12:17 et quoniam audisti vocem quae locuta est non de capitibus eius exientem, sed de medio corpore eius.

12:18 haec est interpretatio, quoniam post tempus regni illius nascentur contentiones non modicae, et periclitabitur ut cadat, et non cadet tunc, sed iterum constituetur in suum initium.

12:19 et quoniam vidisti subalares octo coherentes alis eius,

12:20 haec est interpretatio: exsurgent enim in ipso octo reges, quorum erunt tempora levia et anni citati, et duo quidem ex ipsis perient

12:21 adpropinquante tempore medio, quattuor autem servabuntur in tempore, cum incipiet adpropinquare tempus eius ut finiatur, duo vero in finem servabuntur.

12:22 et quoniam vidisti tria capita quiescentia,

12:23 haec est interpretatio: in novissimis eius suscitabit Altissimus tria regna et renovabit in ea multa, et dominabunt terram

12:24 et qui inhabitant in ea cum labore multo super omnes qui fuerunt ante hos. propter hoc ipsi vocati sunt capita aquilae.

12:25 isti enim erunt qui recapitulabunt impietates eius et qui perficient novissima eius.

12:26 et quoniam vidisti caput maius non apparescentem, quoniam unus ex eis super lectum suum morietur, et tamen cum tormentis.

12:27 nam duo qui perseveraverunt, gladius eos comedet.

12:28 unius enim gladius comedet qui cum eo, sed tamen et hic gladio in novissimis cadet.

12:29 et quoniam vidisti duas subalares treicientes super caput quod est a dextera parte,

12:30 haec est interpretatio: hii sunt quos conservavit Altissimus in finem suam, hoc erat regnum exile et turbationis plenum,

12:31 sicut vidisti. et leonem quem vidisti de silva evigilantem mugientem et loquentem ad aquilam et arguentem eam iniustitias ipsius per omnes sermones eius, sicut audisti.

12:32 hic est unctus, quem reservavit Altissimus in finem ad eos et impietates ipsorum. arguet illos de iniustitiis ipsorum et infulciet coram ipsis spretones eorum.

12:33 statuet enim eos primum in iudicium vivos, et erit cum arguerit eos, tunc corrumpet eos.

12:34 nam residuum populum meum liberabit cum misericordia, qui salvati sunt super fines meos, et iucundabit eos, quoadusque veniat finis, dies iudicii, de quo locutus sum tibi ab initio.

12:35 hoc somnium quod vidisti, et haec interpretatio eius.

12:36 tu ergo solus dignus fuisti scire Altissimi secretum hoc.

12:37 scribe ergo omnia ista in libro quae vidisti, et pones ea in loco abscondito.

12:38 et docebis ea sapientes de populo tuo, quorum scis corda posse capere et servare secreta haec.

12:39 tu autem adhuc sustine hic alios dies septem, ut tibi ostendatur quicquid visum fuerit Altissimo ostendere tibi.

12:40 et profectus est a me. et factum est cum audisset omnis populus, quoniam pertransierunt septem dies, et ego non fuisset reversus in civitatem, et congregavit se omnis a minimo usque ad maximum et venit ad me, et dixerunt mihi dicentes:

12:41 quid peccavimus tibi et quid iniuste egimus in te, quoniam derelinquens nos sedisti in loco hoc?

12:42 tu enim nobis superasti ex omnibus prophetis, sicut botrus de vindemia et sicut lucerna in loco obscuro, et sicut portus navi salvatae a tempestate.

12:43 aut non sufficiunt nobis mala quae contigerunt?

12:44 si ergo tu nos dereliqueris, quanto erat nobis melius, si essemus succensi et nos incendio Sion.

12:45 nec enim nos meliores sumus eorum, qui ibi mortui sunt. et ploraverunt voce magna. et respondi ad eos et dixi:

12:46 confide, Israhel, et noli tristari, tu domus Iacob.

12:47 est enim memoria vestri coram Altissimo, et Fortis non est oblitus vestri in contentione.

12:48 ego enim non dereliqui vos neque excessi a vobis, sed veni in hunc locum, ut deprecarer pro desolatione Sion, et ut quaererem misericordiam pro humilitate sanctificationis vestrae.

12:49 et nunc ite unusquisque vestrum in domum suam, et ego veniam ad vos post dies istos.

12:50 et profectus est populus, sicut dixi, ei in civitatem.

12:51 ego autem sedi in campo septem diebus, sicut mihi mandavit, et manducabam de floribus solummodo agri, de herbis facta est mihi esca in diebus illis.

13:1 et factum est post dies septem, et somniavi somnium nocte.

13:2 et ecce de mari ventus exsurgebat, ut conturbaret omnes fluctus eius.

13:3 et vidi, et ecce convolabat ipse homo cum nubibus caeli. et ubi vultum suum convertebat ut consideraret, tremebant omnia quae sub eo videbantur.

13:4 et ubicumque exiebat vox de ore eius, ardescebant omnes qui audiebant voces eius. sicut liquescit cera quando senserit ignem.

13:5 et vidi post haec, et ecce congregabatur multitudo hominum, quorum non erat numerus, de quattuor ventis caeli, ut debellarent hominem qui ascenderat de mari.

13:6 et vidi, et ecce sibimet ipso sculpsit montem magnum et volavit super eum.

13:7 ego autem quaesivi videre regionem vel locum, unde sculptus esset mons, et non potui.

13:8 et post haec vidi, et ecce omnes, qui congregati sunt ad eum ut expugnarent eum, timebant valde, tamen audebant pugnare.

13:9 et ecce ut vidit impetum multitudinis venientis, non levavit manum suam neque frameam tenebat neque aliquod vas bellicosum, nisi solummodo vidi,

13:10 quomodo emittit de ore suo sicut fluctum ignis, et de labiis eius spiritum flammae, et de lingua eius emittebat scintillas tempestatis. et commixta sunt simul omnia haec, fluctus et multitudo tempestat

13:11 et concidit super multitudinis impetum quod paratum erat pugnare, et succendit omnes, ut subito nihil videretur de innumerabili multitudine nisi solummodo pulvis cineris et fumi odor. et vidi et extiti.

13:12 et post haec vidi ipsum hominem descendentem de monte et advocantem ad se multitudinem aliam pacificam.

13:13 et accedebant ad eum vultus hominum multorum, quorundam gaudentium, quorundam tristantium, aliqui vero alligati, aliqui adducentes ex eis qui offerebantur. et ego a multitudine pavoris expergefactus sum et deprecatus sum Altissimum et dixi:

13:14 tu ab initio demonstrasti servo tuo mirabilia haec et dignum me habuisti, ut susciperes deprecationem meam.

13:15 et nunc demonstra mihi adhuc et interpretationem somnii huius.

13:16 sicut enim existimo in sensu meo, vae qui derelicti fuerint in diebus illis, et multo plus vae his qui non sunt derelicti.

13:17 qui enim non sunt derelicti, tristes erunt

13:18 intellegentes quae sunt reposita in novissimis diebus, et non occurrentes eis. sed et qui derelicti sunt

13:19 propter hoc vae, viderunt enim pericula magna et necessitates multas, sicut ostendunt somnia haec.

13:20 attamen facilius est periclitantem venire in haec, quam pertransire sicut nubem a saeculo et non videre quae contigerunt in novissimo. et respondit ad me et dixit:

13:21 et visionis interpretationem dicam tibi, sed et de quibus locutus es adaperiam tibi.

13:22 quoniam dixisti de his qui derelicti sunt, et de his qui non derelicti sunt haec interpretatio:

13:23 qui adferet periculum in illo tempore, ipse custodibit qui in periculo inciderint, qui habent operas et fidem ad Fortissimum.

13:24 scito ergo, quoniam magis beatificati sunt qui derelicti super eos qui mortui sunt.

13:25 interpretatio enim visionis haec: quia vidisti virum ascendentem de corde maris,

13:26 ipse est quem conservat Altissimus multis temporibus, qui per semet ipsum liberabit creaturam suam, et ipse disponet qui derelicti sunt.

13:27 et quoniam vidisti de ore eius exire ut spiritum et ignem et tempestatem,

13:28 et quoniam non tenebat frameam neque vas bellicosum, corrumpit enim impetum eius multitudinis quae venerat ad expugnare eum, haec interpretatio:

13:29 ecce dies veniunt, quando incipiet Altissimus liberare eos qui super terram sunt.

13:30 et veniet excessus mentis super eos qui inhabitant terram.

13:31 et in alis cogitabunt bellare, civitates civitatem et locus locum et gens ad gentem et regnum adversus regnum.

13:32 et erit cum fient haec et contingent signa quae ante ostendi tibi, et tunc revelabitur Filius meus quem vidisti virum ascendentem.

13:33 et erit quando audierint omnes gentes vocem eius, et derelinquet unusquisque regionem suam et bellum quod habent in alterutro,

13:34 et colligetur in unum multitudo innumerabilis, sicut vidisti volentes venire et expugnare eum.

13:35 ipse autem stabit super cacumen montis Sion.

13:36 Sion autem veniet et ostendetur omnibus parata et aedificata, sicut vidisti montem sculpi sine manibus.

13:37 ipse autem Filius meus arguet quae advenerunt gentes impietates eorum, has quae tempestati adpropiauerunt, et inproperabit coram eis mala cogitamenta eorum et cruciamenta quibus incipient cruciari,

13:38 quae adsimilatae sunt flammae, et perdet eos sine labore et legem quae igni adsimilata est.

13:39 et quoniam vidisti eum colligentem ad se aliam multitudinem pacificam,

13:40 haec sunt novem tribus, quae captivae factae sunt de terra sua in diebus Iosiae regis, quem captivum duxit Salmanassar rex Assyriorum, et transtulit eos trans Flumen, et translati sunt in terram aliam.

13:41 ipsi autem sibi dederunt consilium hoc, ut derelinquerent multitudinem gentium, et proficiscerentur in ulteriorem regionem, ubi numquam quisquam inhabitavit ibi genus humanum.

13:42 ut vel ibi observarent legitima sua, quae non fuerant servantes in regione sua.

13:43 per introitus autem angustos fluminis Eufraten introierunt.

13:44 fecit enim eis tunc Altissimus signa, et statuit venas Fluminis usquequo transirent.

13:45 per eam enim regionem erat via multa itineris anni unius et dimidii, nam regio illa vocatur Arzar et,

13:46 tunc inhabitaverunt ibi usque in novissimo tempore. et nunc iterum coeperunt venire,

13:47 iterum Altissimus statuit venas Fluminis, ut possint transire, propter hoc vidisti multitudinem collectam cum pace,

13:48 sed et qui derelicti sunt de populo tuo, qui invenientur intra terminum meum

13:49 sanctum. erit ergo quando incipiet perdere multitudinem earum quae collectae sunt gentes, proteget qui superaverit populum.

13:50 et tunc ostendet eis multa plurima portenta.

13:51 et dixi ego: Dominator Domine, hoc mihi ostende, propter quod vidi virum ascendentem de corde maris. et dixit mihi:

13:52 sicut non potest hoc vel scrutinare vel scire quis, quid sit in profundo maris, sic non poterit quisquam super terram videre Filium meum vel eos qui cum eo sunt nisi in tempore diei.

13:53 haec est interpretatio somnii quem vidisti, et propter quod inluminatus es haec solus.

13:54 dereliquisti enim tua et circa mea vacasti et legem meam exquisisti.

13:55 vitam enim tuam disposuisti in sapientiam, et sensum tuum vocasti matrem.

13:56 et propter hoc ostendi tibi haec, merces apud Altissimum. erit enim post alios tres dies, ad te alia loquar et exponam tibi gravia et mirabilia.

13:57 et profectus sum et transii in campum, multum glorificans et laudans Altissimum de mirabilibus, quae per tempus faciebat,

13:58 et quoniam gubernat tempora et quae sunt in temporibus inlata. et sedi ibi tribus diebus.

14:1 et factum est tertio die, et ego sedebam sub quercu,

14:2 et ecce vox exivit contra me de rubo et dixit: Ezra, Ezra. et dixi: ecce ego, Domine. et surrexi super pedes meos. et dixit ad me:

14:3 revelans revelatus sum super rubum et locutus sum Moysi, quando populus meus serviebat in Aegypto.

14:4 et misi eum et eduxi populum meum de Aegypto, et adduxi eum super montem Sina et detinebam eum apud me diebus multis.

14:5 et enarravi ei mirabilia multa, et ostendi ei temporum secreta et temporum finem. et praecepi ei dicens:

14:6 haec in palam facies verba et haec abscondes.

14:7 et nunc tibi dico:

14:8 signa quae demonstravi et somnia quae vidisti et interpretationes quas tu audisti in corde tuo repone ea.

14:9 tu enim recipieris ab hominibus, et converteris residuum cum Filio meo et cum similibus tuis, usquequo finiantur tempora.

14:10 quoniam saeculum perdidit iuventutem suam et tempora adpropinquant senescere.

14:11 duodecim enim partibus divisum est saeculum, et transierunt eius decem iam et dimidium decimae partis,

14:12 superant autem eius duae prae medium decimae partis

14:13 nunc ergo dispone domum tuam, et corripe populum tuum, et consolare humiles eorum, et renuntia iam corruptae vitae,

14:14 et dimitte abs te mortales cogitationes, et proice abs te pondera humana, et exue te iam infirmam naturam, et repone in unam partem molestissima tibi cogitamenta, et festina transmigrare a temporibus his.

14:15 quae enim vidisti nunc contigisse mala, iterum horum deteriora facientur,

14:16 quantum enim invalidum fieri saeculum a senectute, tantum multiplicabunt super inhabitantes mala,

14:17 prolongavit enim magis veritas et adpropinquavit mendacium, iam enim festinat aquila venire, quam vidisti in visionem.

14:18 et respondi: dixi coram te, Domine.

14:19 ecce enim ego abibo sicut praecepisti mihi, et corripiam praesentem populum. qui autem iterum nati fuerint, quis commonebit?

14:20 positum est ergo saeculum in tenebris, et qui inhabitant in eo sine lumine,

14:21 quoniam lex tua incensa est, propter quod nemo scit quae a te facta sunt vel quae incipient operae.

14:22 si enim inveni gratiam coram te, inmitte in me spiritum sanctum, et scribam omne quod factum est in saeculo ab initio, quae erant in lege tua scripta, ut possint homines invenire semitam, et qui voluerint vivere in novissimis vivant.

14:23 et respondit ad me et dixit: vadens congrega populum et dices ad eos, ut non te quaerant diebus quadraginta.

14:24 tu autem praepara tibi buxos multos et accipe tecum Saream, Dabriam, Selemiam, Ethanum et Asihel, quinque hos qui parati sunt ad scribendum velociter.

14:25 et venies hic, et ego accendam in corde tuo lucernam intellectus, quae non extinguetur quoadusque finiantur quae incipies scribere.

14:26 et cum perfeceris, quaedam palam facies, quaedam sapientibus absconse trades. in crastinum enim hac hora incipies scribere.

14:27 et profectus sum, sicut mihi praecepit, et congregavi omnem populum et dixi:

14:28 audi, Israhel, verba haec:

14:29 peregrinantes peregrinati sunt patres nostri ab initio in Aegypto, et liberati sunt inde.

14:30 et acceperunt legem vitae quem non custodierunt, quem et vos post eos transgressi estis.

14:31 et data est vobis terra in sortem in terra Sion, et vos et patres vestri iniquitatem fecistis et non servastis vias, quas vobis praecepit Altissimus.

14:32 iustus iudex cum sit, abstulit a vobis in tempore quod donaverat.

14:33 et nunc vos hic estis, et fratres vestri introrsus vestrum sunt.

14:34 si ergo imperaveritis sensui vestro et erudieritis cor vestrum, vivi conservati eritis et post mortem misericordiam consequemini.

14:35 iudicium enim post mortem veniet, quando iterum revivescemus, et tunc iustorum nomina parebunt et impiorum facta ostendentur.

14:36 ad me autem nemo accedat nunc, neque requirent me usque diebus quadraginta.

14:37 et accepi quinque viros, sicut mandavit mihi, et profecti sumus in campo et mansimus ibi.

14:38 et factus sum in crastinum, et ecce vox vocavit me dicens: Ezra, aperi os tuum et bibe quod te potiono.

14:39 et aperui os meum, et ecce calix plenus porrigebatur mihi; hoc erat plenum sicut aqua, color autem eius ut ignis similis.

14:40 et accepi et bibi, et in eo cum bibissem cor meum eructabatur intellectum et in pectus meum incresebat sapientia. nam spiritus meus conservabat memoriam,

14:41 et apertum est os meum et non est clausum amplius.

14:42 Altissimus autem dedit intellectum quinque viris, et scripserunt quae dicebantur ex successione notis quas non sciebant, et sederunt quadraginta diebus. ipsi autem per diem scribebant,

14:43 nocte autem manducabant panem; ego autem per diem loquebar et nocte non tacebam.

14:44 scripti sunt autem in quadraginta diebus libri nongenti quattuor.

14:45 et factum est cum completi essent quadraginta dies, et locutus est Altissimus dicens: priora quae scripsisti in palam pone, et legant digni et indigni.

14:46 novissimos autem septuaginta conservabis, ut tradas eos sapientibus de populo tuo.

14:47 in his enim est vena intellectus et sapientiae fons et scientiae flumen. et feci sic.

15:1 ecce loquere in aures plebi meae sermones prophetiae quos inmisero in os tuum, dicit Dominus,

15:2 et fac in carta scribi eos, quoniam fideles et veri sunt.

15:3 ne timeas a cogitationibus adversum te, nec conturbent te incredulitates dicentium,

15:4 quoniam omnis incredulus in incredulitate sua morietur.

15:5 ecce ego induco, dicit Dominus, super orbem terrarum mala, gladium et famem et mortem et interitum,

15:6 propter quod superposuit iniquitas omnem terram et adimpletae sunt operationes eorum.

15:7 propterea dicit Dominus:

15:8 iam non silebo impietates eorum quae inreligiose agunt, nec sustinebo in his quae inique exercent. ecce sanguis innoxius et iustus clamat ad me, et animae iustorum clamant perseveranter.

15:9 vindicans vindicabo illos, dicit Dominus, et accipiam omnem sanguinem innocuum ex illis ad me.

15:10 ecce populus meus quasi grex ad occisionem ducitur. iam non patiar illum habitare in terra Aegypti,

15:11 sed educam eum in manu potenti et brachio excelso, et percutiam Aegyptum plaga sicut prius, et corrumpam terram omnem eius.

15:12 lugeat Aegyptus et fundamenta eius a plaga verberati et mastigati quam inducet Dominus.

15:13 lugeant cultores operantes terram, quoniam deficient semina eorum et vastabuntur ligna eorum ab uredine et grandine et a sidus terribile.

15:14 vae saeculo et qui habitant in eum.

15:15 quia adpropinquavit gladius et extritio illorum, et exsurget gens contra gentem ad pugnam, et romphea in manibus eorum.

15:16 erit enim constabilitas hominibus, alii alios supervalescentes non curabunt regem suum et principem megestanorum suorum in potentia sua.

15:17 concupiscet enim homo in civitatem ire et non poterit.

15:18 propter superbiam enim eorum civitates turbabuntur, domus exterentur, homines metuent.

15:19 non miserebitur homo proximo suo ad irritum faciendum in domos eorum in gladium, ad diripiendas substantias eorum propter famem panis et tribulationem multam.

15:20 ecce ego convoco, dicit Deus, omnes reges terrae ad movendum, qui sunt a borea et a noto et ab euro et a libano, ad convertendos in se et reddere quae dederunt illis.

15:21 sicut faciunt usque hodie electis meis, sic faciam et reddam in sinum ipsorum. haec dicit Dominus Deus:

15:22 non parcet dextera mea super peccantes nec cessabit romphea super effundentes sanguinem innocuum super terram.

15:23 et exiit ignis ab ira eius et devoravit fundamenta terrae et peccatores quasi stramen incensum.

15:24 vae eis qui peccant et non observant mandata mea, dicit Dominus,

15:25 non parcam illis, discedite, filii apostatae, nolite contaminare sanctificationem meam.

15:26 novit Deus qui peccant in eum, propterea tradet eos in mortem et in occisionem.

15:27 iam enim venerunt super orbem terrarum mala, et manebitis in illis; non enim liberabit vos Deus, propter quod peccastis in eum.

15:28 ecce visio horribilis, et facies illius ab oriente.

15:29 et exient nationes draconum Arabum in curris multis, et sibilatus eorum a die itineris fertur super terram, ut etiam timeant et trepidentur omnes qui illos audient.

15:30 Carmonii insanientes in ira exient de silva et advenient in virtute magna et constabunt in pugnam cum illis et vastabunt portionem terrae Assyriorum in dentibus suis.

15:31 et post haec supervalescet draco nativitatis memoria suae, et si converterint se conspirantes in virtute magna ad persequendos eos,

15:32 et isti turbabuntur et silebunt in virtute illorum et convertent pedes suos in fugam,

15:33 et a territorio Assyriorum subsessor subsedebit eos et consumet unum ex illis, et erit timor et tremor in exercitum illorum et inconstabilitio in regno illorum.

15:34 ecce nubs ab oriente et a septentrione usque ad meridianum, et facies illorum horrida valde, plena irae et procellae.

15:35 et conlident se invicem et effudent sidus copiosum super terram et sidus illorum, et erit sanguis a gladio usque ad ventrem equi

15:36 et femur hominis et suffraginem cameli. et erit timor et tremor multus super terram,

15:37 et horrebunt qui videbunt iram illam, et tremor adprehendet illos. et post haec movebuntur nimbi copiosi

15:38 a meridiano et septentrione, et portio alia ab occidente.

15:39 et superinvalescent venti ab oriente et recludent eum et nubem quam suscitavit in ira, et sidus ad faciendam exteritionem ab orientalem notum et occidentem violabitur.

15:40 et exaltabuntur nubes magnae et validae plenae irae et sidus, ut exterant omnem terram et inhabitantes eam, et fundent super omnem altum et eminentem sidus terribile.

15:41 ignem et grandinem et rompheas volantes et aquas multas, ut etiam impleantur omnes campi et omnes rivi a plenitudine aquarum illarum.

15:42 et demolient civitates et muros et montes et colles et ligna silvarum et faena pratorum et frumenta eorum.

15:43 et transibunt constanter usque Babylonem et exterent eam.

15:44 convenient ad ipsam et circuibunt eam et effundent sidus et omnem iram super eam, et subibit pulvis et fumus usque ad caelum, et omnes in circuitu lugebunt eam,

15:45 et qui subremanserint servientes his qui eam exteruerunt.

15:46 et tu Asia consors in specie Babylonis et gloria personae eius,

15:47 vae tibi, misera, propter quod adsimilasti ei, ornasti filias tuas in fornicatione ad placendum et gloriandum in amatoribus tuis, qui te cupierunt semper fornicari.

15:48 odibilem imitata es in omnibus operibus eius et adinventionibus eius. propterea dicit Deus:

15:49 inmittam tibi mala, viduitatem, paupertatem et famem et gladium et pestem ad devastandas domos tuas, ad violationem et mortem. et gloria virtutis tuae

15:50 sicut flos siccabitur, cum exsurget ardor qui emissus est super te.

15:51 et infirmaberis et paupera a plaga et mastigata a vulneribus, ut non possis tuos suscipere potentes et amatores.

15:52 numquid ego sic zelabo te, dicit Dominus,

15:53 nisi occidisses electos meos in omni tempore, exultans percussione manuum et dicens, super mortem eorum cum inebriata es:

15:54 exorna speciem vultus tui?

15:55 merces fornicariae in sinus tuos, propterea redditionem percipies.

15:56 sicut facies electis meis, dicit Dominus, sic faciet tibi Deus et tradet te in malis.

15:57 et nati tui fame interient, et tu romphea cades, et civitates tuae conterentur, et omnes tui in campo gladio cadent.

15:58 et qui sunt in montibus fame peribunt, et manducabunt carnes suas et sanguinem bibent a fame panis et siti aquae.

15:59 propter priora misera es et iterum excipies mala.

15:60 et in transitum adlident civitatem oditam et exterent eam, portionem aliquam gloriae tuae et territorii tui, dum revertuntur a Babylonia.

15:61 extrita illis eris in stramine, et ipsi tibi erunt ignis.

15:62 omnes hii comedunt te et civitates tuas et territoria tua et montes, et omnem silvam tuam et ligna pomifera igne consument.

15:63 et natos tuos captivabunt et honestatem tuam spoliabunt et gloriam faciei tuae exterminabunt.

16:1 vae tibi, Babylon et Asia, vae tibi, Aegypto et Syria.

16:2 praecingite vos saccos, plangite filios vestros et dolete de his, quia adpropinquavit contritio vestra.

16:3 inmissus est gladius vobis, et quis est qui avertat eum.

16:4 inmissus est vobis ignis, et quis est qui extinguat eum.

16:5 inmissa sunt vobis mala, et quis est qui recutiet ea?

16:6 numquid recutiet aliquis leonem esurientem in silva aut numquid extinguet ignem, cum stramen incensum fuerit?

16:7 aut numquid recutiet sagittam inmissam a sagittario forte?

16:8 Dominus Deus mittit mala, et quis recutiet ea?

16:9 et exiet ignis ex iracundia eius, et quis est qui extinguat eum?

16:10 coruscabit, et quis non timebit? tonabit, et quis non horrebit?

16:11 Dominus comminatur, quis non conterretur a facie eius?

16:12 tremet terra a fundamento eius, mare fluctuatur de profundo, et fluctus eius turbabuntur et pisces eius a facie Domini et a gloria virtutis eius,

16:13 quoniam fortis gloriae qui tendit sagittam, et acumen eius acutum, quae dimissa est ab eo, non deficiet missa super fines terrae.

16:14 ecce mittuntur mala et non revertentur, donec venient super terram.

16:15 et ignis incendetur et non exstinguetur, donec excomedat frumenta terrae.

16:16 quomodo non revertitur sagitta missa a sagittario valido, sic non revertentur mala quae fuerint emissa in terram.

16:17 vae mihi, vae mihi, quis me liberabit in diebus illis?

16:18 initium gemitus et copiosi suspirantium, initium famis et multi disperient, initium belli et timebunt potestates, initium malorum

16:19 ab eis; quid facient, cum venerint mala?

16:20 ecce famis plaga dimissa est, et tribulatio eius tamquam mastix, castigatio in disciplina.

16:21 et super his omnibus non se avertent ab iniquitatibus suis nec super has plagas memorantur sempiterna.

16:22 ecce erit annonae vilitas in brevi super terram, ut putent sibi esse directam pacem. tunc superflorescent mala super terram, gladius et famis.

16:23 et aporiant vitam super terram, et gladius dispersit quae superaverint a fame.

16:24 et mortui quasi stercora proicientur, et non habent qui consolentur eos. et derelinquetur deserta terra, et civitates eius demolientur.

16:25 non derelinquetur agricola, qui colit terram et qui seminat eam.

16:26 ligna fructiferabunt, et quis vindemiet illa?

16:27 et uva tradet se ad vindemiam, et quis adligabit eam? erit enim et locis desertio multa.

16:28 concupiscet enim homo hominem videre vel certe vocem eius audire.

16:29 relinquentur enim decem de civitate et duo ex agro, qui absconderint se in silva et in fissuras petrarum.

16:30 quemadmodum relinquentur in oliveto tres vel quattuor olivae,

16:31 aut sicut in vinea vindemiata et subremanet racemus patens ab scrutantibus vindemiam diligenter,

16:32 sic remanebunt in diebus illis tres vel quattuor ab scrutantibus domos eorum in romphea.

16:33 et relinquetur deserta terra, et agri eius inveteraverunt, et viae eius et omnes semitae germinabunt spinas, eo quod non transient oves per eam.

16:34 lugebunt virgines non habentes sponsores, lugebunt mulieres non habentes viros, lugebunt filiae earum non habentes adiutorium.

16:35 sponsi earum in bello consumentur, et viri earum in fame exterentur.

16:36 audite vero ista et cognoscite, ea servi Domini.

16:37 ecce verbum Domini, excipite eum, ne discredatis de quibus dicit Dominus:

16:38 ecce adpropinquant mala et non tardantur.

16:39 quemadmodum praegnans in nono mense filium suum in adpropinquante hora partus eius, ante horas duas vel tres gementes dolores circum ventrem eius, et prodiente infante de ventre non tardabit uno puncto,

16:40 sic non morabuntur mala ad prodiendum super terram, et saeculum gemit et dolores circumtenent illum.

16:41 audite verbum, plebs mea, parate vos ad pugnam in malis. sic estote quasi advenae terrae:

16:42 qui vendit, quasi qui fugiet; et qui emit, quasi qui perditurus;

16:43 qui mercatur, quasi qui fructum non capiat; et qui aedificat, quasi non habitaturus;

16:44 qui seminat, quasi non messem factururus; et qui putat, quasi non vindemiaturus;

16:45 qui nubunt, sic quasi filios non facturi; et qui non nubunt, sic quasi vidui.

16:46 propter quod qui laborant sine causa laborant,

16:47 fructus enim illorum alienigenae metent et substantiam illorum rapient et domos evertent et filios eorum captivabunt, quia in captivitate et fame generant natos suos

16:48 et qui negotiantur negotiantur in rapina. quamdiu exornant civitates et domos suas et possessiones et personas suas,

16:49 tanto magis adzelabor eos super peccata dicit Dominus.

16:50 quomodo zelatur fornicaria mulierem idoneam et bonam valde,

16:51 sic zelabitur iustitia iniquitatem cum exornat se, et accusat eam in faciem, cum venerit qui defendat exquirentem omnem peccatum super terram.

16:52 propterea nolite similari eam nec operibus eius,

16:53 quoniam ecce adhuc pusillum, et tolletur iniquitas a terra et iustitia regnabit in nos.

16:54 non dicat peccator non se peccasse quoniam carbones ignis conburet super caput eius qui dicit: non peccavi coram Deo et gloria ipsius.

16:55 ecce Dominus cognoscit omnia opera hominis et adinventiones illorum et cogitatum illorum et corda illorum.

16:56 qui dixit: fiat terra, et facta est, fiat caelum, et factum est,

16:57 et in verbo illius stellae fundatae sunt, et novit numerum stellarum,

16:58 qui scrutat abyssum et thesauros illorum, qui metitus est mare et conceptum eius,

16:59 qui conclusit mare in medio aquarum et suspendit terram super aquam verbo suo,

16:60 qui extendit caelum quasi cameram et super aquas fundavit eum,

16:61 qui posuit in deserto fontes aquarum et super vertices montium lacus ad emittendum flumina ab eminenti ut potaret terra,

16:62 qui finxit hominem et posuit cor in medio corporis et misit ei spiritum et vitam et intellectum

16:63 et spiramentum Dei omnipotentis, qui fecit omnia et scrutinat absconsa in absconsis; certe

16:64 hic novit adinventionem vestram et quae cogitatis in cordibus vestris. vae peccantibus et volentibus occultare peccata sua.

16:65 propter quod Dominus scrutinando scrutinabit omnia opera eorum et traducet vos omnes.

16:66 et vos confusi eritis, cum processerint peccata vestra coram hominibus, et iniquitates erint quae accusatores stabunt in die illo.

16:67 quid facietis aut quomodo abscondetis peccata vestra coram Domino et gloria eius?

16:68 ecce iudex Deus, timete eum, et desinite a peccatis vestris et obliviscimini iniquitates vestras iam agere eas sempiterno, et Deus educabit vos et liberabit de omni tribulatione.

16:69 ecce enim incenditur ardor super vos turbae copiosae, et rapiunt quosdam ex vobis et cibabunt idolis occisam.

16:70 et qui consenserint eis, erunt illis in derisum et in inproperium et in conculcationem.

16:71 erit enim Lociis et in vicinas civitates exsurrectio multa super timentes Dominum.

16:72 erunt quasi insani neminem parcentes ad diripiendum et devastandum adhuc timentes Dominum,

16:73 quia devastabunt et diripient substantias eorum et de domo sua eos eicient,

16:74 tunc parebit probatio electorum meorum, ut aurum quod probatur ab igne.

16:75 audite, electi mei, dicit Dominus, ecce adsunt dies tribulationis, et de his liberabo vos.

16:76 ne timeatis nec haesitemini, quoniam Deus dux vester est.

16:77 et qui servatis mandata et praecepta mea, dicit Dominus Deus, ne praeponderent vos peccata vestra nec superelevant se iniquitates vestrae.

16:78 vae qui constringuntur a peccatis suis et obteguntur ab iniquitatibus suis, quemadmodum ager constringitur a silva et spinis tegitur semita eius, per quam non transiet homo, et excluditur et mittitur ad devorationem ignis.

[\[zurück zum Register der apokryphen Bücher des Alten und Neuen Testaments\]](#)

Psalmus CLI

1:1 hic psalmus proprie scriptus David et extra numerum cum pugnavit cum Goliad pusillus eram inter fratres meos et adolescentior in domo patris mei pascebam oves patris mei

1:2 manus meae fecerunt organum digiti mei aptaverunt psalterium

1:3 et quis adnuntiabit Domino meo ipse Dominus ipse omnium exaudiet

1:4 ipse misit angelum suum et tulit me de ovibus patris mei et unxit me in misericordia unctionis suae

1:5 fratres mei boni et magni et non fuit beneplacitum in eis Domino

1:6 exivi obviam alienigenae et maledixit mihi in simulacris suis

1:7 ego autem evaginato ab eo ipsius gladio amputavi caput eius et abstuli obprobrium de filiis Israhel.

[\[zurück zum Register der apokryphen Bücher des Alten und Neuen Testaments\]](#)

Oratio Manasse

1:1 Domine Deus omnipotens patrum nostrorum, Abraham, Isaac et Iacob et semini eorum iusto,

1:2 qui fecisti caelum et terram cum omni ornatu eorum,

1:3 qui signasti mare verbo praecepti tui, qui conclusisti abyssum et signasti terribili et laudabili nomini tuo,

1:4 quod omnes pavent et tremunt a vultu virtutis tuae.

1:5 et insustentabilis ira super peccatores comminationis tuae,

1:6 inmensa vero et investigabilis misericordia promissionis tuae,

1:7 quoniam tu es Dominus altissimus super omnem terram, longanimis et multum misericors et paenitens super malitias hominum. tu autem Domine, secundum bonitatem tuam promisisti paenitentiam remissionis peccatorum,

1:8 et tu Deus iustorum, non posuisti paenitentiam iustis Abraham, Isaac et Iacob, his qui tibi non peccaverunt.

1:9 quoniam peccavi super numerum harenae maris, multiplicatae sunt iniquitates meae.

1:10 incurvatus sum multo vinculo ferri et non est respiratio mihi, quia excitavi iracundiam tuam et malum coram te feci, statuens abominationes et multiplicans offensiones.

1:11 et nunc flecto genua cordis mei, precans ad te bonitatem, Domine.

1:12 peccavi Domine, peccavi et iniquitatem meam agnosco.

1:13 peto rogans te Domine remitte mihi, remitte mihi, ne simul perdas me cum iniquitatibus meis neque in aeternum reserves mala mihi,

1:14 quia indignum salvabis me secundum magnam misericordiam tuam.

1:15 et laudabo te semper omnibus diebus vitae meae quoniam te laudat omnis virtus caelorum et tibi est gloria in saecula saeculorum, amen.

[\[zurück zum Register der apokryphen Bücher des Alten und Neuen Testaments\]](#)

Novum Testamentum

Epistula ad Laodicaeos

1:1 Paulus apostolus non ab hominibus neque per hominem sed per Iesum Christum, fratribus qui sunt Laodiciae.

1:2 gratia vobis et pax a Deo Patre et Domino Iesu Christo.

1:3 gratias ago Christo per omnem orationem meam, quod permanentes estis in eo et perseverantes in operibus eius, promissum expectantes in diem iudicii.

1:4 neque destituant vos quorundam vaniloquia insinuantium, ut vos evertant a veritate evangelii quod a me praedicatur.

1:5 et nunc faciet Deus, ut qui sunt ex me ad profectum veritatis evangelii deservientes et facientes benignitatem operum quae salutis vitae aeternae

1:6 et nunc palam sunt vincula mea quae patior in Christo; quibus laetor et gaudeo.

1:7 et hoc mihi est ad salutem perpetuam; quod ipsum factum orationibus vestris et administrantem Spiritum Sanctum, sive per vitam sive per mortem.

1:8 est enim mihi vere vita in Christo et mori gaudium.

1:9 et in ipsum in vobis faciet misericordiam suam, ut eandem dilectionem habeatis et sitis unianimes.

1:10 ergo, dilectissimi, ut audistis praesentia mei, ita retinete et facite in timore Dei, et erit vobis vita in aeternum;

1:11 est enim Deus qui operatur in vos.

1:12 et facite sine retractu quaecumque facitis.

1:13 et quod est, dilectissimi, gaudete in Christo. et praecavete sordidos in lucro.

1:14 omnes sint petitiones vestrae palam apud Deum. et estote firmi in sensu Christi.

1:15 et quae integra et vera et pudica et iusta et amabilia facite.

1:16 et quae audistis et accepistis, in corde retinete, et erit vobis pax.

1:17 salutate omnes fratres in osculo sancto.

1:18 salutant vos sancti.

1:19 gratia Domini Iesu cum spiritu vestro.

1:20 et facite legi Colosensium vobis.

[\[zurück zum Register der apokryphen Bücher des Alten und Neuen Testaments\]](#)

[\[zurück zum Gesamtregister der Vulgata\]](#)

[\[zurück zur Gesamtübersicht elektronischer Bibelausgaben\]](#)

Letzte Änderung: 07.08.1998

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.